๏ สินสิ่งได้ควนค่า แสนคำ
ทุกปี่แกวส่วยมวน มาไหว้
นาคำค้าวแดนดิน แกวก่ำ
นามากได้แสนเข้า ไส่สาง ฯ

๏ เจืองพ่ำพ้อมฝูงบ่าว บานใจ
คิดพอวางไช่สือ เมือส้าง
ทุกไทได้เงินทอง แสนส่วย
มีหมู่ช้างเทียมไกล้ ก่อมโขง ฯ

๏ ท่อว่า ยังปวดดั้งฮักพี่ พายหลัง
เจืองจัก โยงตนไปนั่งเมือง พญานั้น
กงดินด้าวผาทาม ทุมขอก
แสนเฮือนขั้นเปนค้าย แวดเวียง ฯ

๏ แกวออกส้างส่งโสด โดยบุญ
นาเพียงทุกไพ่ไท ทวยค้ำ
เจืองปั้นให้แองผาย เมือแต่ง
มันนี้ นามลูกน้าแนวง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ นาแห่งเบ้องเซียงไหย่ แมนเดือน
แกวเนืองสินส่วยม่า ปี่ล้าน
เฮือนหลวงล้นเงินคำ ขึ่นเขียน
ฝาซู่ด้านทุกปาก แปงงาม ฯ

๏ ดูลิดเพี้ยงพอเกิ่ง นครอินท์
เจืองก็ วางความควนให้เปน นาน้อย
ยังจัก ยินใจเจ้าเซียงเคือ ง้อมม่วนกูพุ้น
เจ้าติ่วส้อยจักไส่ ไผมา บ่อฮู้ ฯ

๏ บัดนี้ ยินฮ่วนไส้สูนเจต หลายปะการ
เพาะเพื่อ ไกลเส่นหาหมู่เฮียม ฮมเฮ้า
เยี่ยวท่อ หานพายม้างพลแกว ได้ง่าย สันนี้
สือยี่ เจ้าติ่วส้อยเซ็งทั่ว จักรวาล ฯ

๏ นาปากเบ้องแฝงผ้าย แมนไฟ
สาลี่ปานดอกเลา เดียนก้าน
สือว่า หิมพานพุ้นโพธิ์ไชย มีมาก
เงินงวดได้ปี่ล้าน เล่าปาย ฯ

๏ เจ้าก็ คิดไค่ให้เมืออ่ม เงินยาง
มีพายพอหมื่นตัว ทังม้า
นาลี่เบ้องเซียงขวัน สวนหมาก
มีป่าพ้าวตานตั้ง ทั่วเมือง ฯ

๏ ทุกปากซ้องสินส่วย มาค้น
ขุนเจืองมวนมอบเมือ เถิงอั้ว
ธรรม์ยำท้าวเลยกอย ไกลพี่
การบ่อม้วพายพี้ พ่ำมื่น ฯ

๏ เฮือนไหย่กว้างมวนมี่ ฝูงนาง
สมภารยสยิ่งไท ทุกด้าว
นาลี่ขวางเบ้องดงจัน เจ็ดหมื่น
ยูยี่ท้าวเอาส้อง ส่วยทอง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมพลไหย่ เหลือหลาย
เงินคำกองกาดสืน แสนล้อย
เจืองก็ ปุนไปให้อามคาย น้องพี่
ฮักฮูปน้องธรรม์อ้าง อุ่นใจ ฯ

๏ เจ้าพี่ มาต่างท้าวไทซ่า บุญเฮือง
ดุกไกดเห็นหมื่นนาง ในห้อง
นาเนืองเบ๊องคำวัง แวนยิ่ง
เฮืองเฮื่อต้องดายเด้ม ดวดคำ ฯ

๏ ทุกสิ่งเทียนทายยาด ยุสเถียน
ปุนเหลือวางเกื่อนกอย ไจส้าง
นาเพี่ยงเบ๊องบัวระพา แกวเฮือก
เฮือนไหย่กว้างแดนเท้า แทบคื่น ฯ

๏ ให้ปู่พ้นผู่เผือก ปุนสิน
มุนคำมาอ่มเมือง ปี่ถ้าน
นาดี่ได้พอพัน เข้าหล่อ
แฝงฝ่ายด้านทางท่า บางบิน ฯ

๏ เจ้ายื่นถ้อยให้แห่ง อาวพวง
มันก็ ยินเพิงใจจิ่งหัว หุมต้าน
นาหลวงเบ๊องนาเพี่ยง พายนอก
เงินงวดได้ปี่ถ้าน เถ่าปาย ฯ

๏ เจ้าบอก ให้จ่าซ้อนถือไพ่ ไทเชื่ยง
มันก็ ชนพายไส่ส่งแฮง ฮุมคอง
แม้งนิ่ง วันเอี่ยงค้อยคลาดง ไกล้ค่ำ
คิ่งคิ่งเค้ากองค้อง อุ่นเมือง ฯ

๏ บ่อฮู้ กิ่ส่ำท้าวทังไพ่ ยินบาน
เพาะเพื่อ เตโชเฮืองทั่วดิน แดนฟ้า
สมภารเจ้าก็อเมือง ถ้านโลก
จอมค่อยคูนก่ำฟ้าปางนี้ เมื่อแคน ฯ

๏ เทื่อนี้ ดุโชคซ้อยเสียสว่าง เย็นใจ
ยูเท เอาเมืองแมนตั้งใจ จงอ้าง
นักสนมเนื้อนารี เฮียงพ่าง
เจ้าอู่แก้วแฝงข้าง นั่งเนือง ฯ

๏ สล่างพ้อมไหไหย่ มาเฮี่ยง
เมือง ๆ ยอบวยคำเทียนพอ เพ็งน้ำ
แม้งนิ่ง พระแชไชขึ้นเพียงไพ พะโยมยอด
เจืองยี่ย้ายคิงค้อม ออกมา ฯ

๏ ท้าวทอดถ้อยเถิงปู่ ฝูงพาง
ทวายปานเบี๊องกล่าวถอง เถิงค้ำ
ขุนจอมเจ้านาขวาง ถ้านย่าน มากิน
จอมค่อย คูนก่ำฟ้าพายพี้ หย่าได ฯ

๏ พอยจิ่ง ผู่ก่งท้าวไทอื่น ชมงัน
แกวก็ กั้วคมคาวขาบทูน ทุกมื้อ
ฝูงผี้เสื้อเมืองปะกัน กงราช มากิน
ยืนหมื่นคือคูนท้าว หยู่สเวย ฯ

๏ หิ่งพี่ง้อมโสมสอาด เมืองเม็ง มากิน
นานเชยชมฮ่วมเฮือน ยังหน้า
หิ่งพ่อวอามคาย คือพี่ มากิน
ฝูงจิ่งหน้างามถ้วน ซู่นาง ฯ

๏ โจมจูบแก้มยังยิ่ง คันธรส
คอคางคือคู่อินท์ ดงเด้ม
โสดาผ้ายเมืองแมน เจียระจาก
ค้านแซกเซ้มเสี่ยงซ้อย ตั้งหัว ฯ

◎ ทุกปากเก้าปั๊กปิ้น คำควน
ชื่อว่า นางอินท์ดงเดี่ยมดื้ม เด็งหน้า
เนี้ยนเนี้ยนกั้นกวังใจ ฮ้อนเฮ่ง เฮวนี้
เพาะเพื่อ ฮามฮ่วมหน้าแคงง้อม อุ่นเฮือน ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าท้าวฮุ่ง วางปาน
แองคอนเดินไพ่ไท กินเหล้า
เจื้องหานให้วางเดี่ยว โดยแพ่ง
เขาพ่ำพ้องกินเหล้า จิ่งเอา ฯ

◎ แพ่งแพ่งน้ำบกเคือด แคมไห
หัวคึ่งเขาเกือบส่อง พันห้ำ
แต่นั้น คาไคเมี้ยนมวนถอย แล้วหย่า
ผู่จึ่งหน้าปั้นแพ่ง ดุงอาว ฯ

◎ เอาอู่แก้วเทียมพ่าง พายขวา
โสมพาวเพิงแจ่มเจื้อง ไจก้า
นักสนมส้อยโสมพาว เนาเน่ง
ชะพาดพ้อมปะนมไหว้ บาทคำ ฯ

◎ บางพ่อง จิ่งไหย่หน้าสิบสี่ สอนสาว
เมี่ยงเมี่ยงมาปี่นบาง แคดี้น
ดางนางเนื้อขาวฟอง พั่นมาด
มักเมื่อ ดี้นก่ายดี้นแพงส้อย แลกสดา ฯ

◎ สะอาดย้องปั๊กปิ่น ดะดา
ชมบาเฮื้องด่ำแด หลิงท้าว
ดางนางเก้าเกสำ หอมฮื่น
กาก่องก้าวงามยิ่ง แมนเขี่ยน ฯ

◎ ออระม่อยหน้าช้อยชื่น เชี่ยงคาน
(โสมงามคือฮูบปะเหี่ยน ขาวเข้ม)
ดางนางย้องเกสี่ บั๊กปิ่น
ทำทู่ยเนื้องามเด้ม เกิ่งกัน ฯ

◎ ภูบาลท้าวเกิ่งยา ยินชื่น
ปั่นแพ่งเหล้าเถิงถ้วน ชู่นาง ฯ

◎ พายดุ่มพุ้นฝูงฤก ขุนเมื้อง
กินสุราฮื่บกอง เกาได้
เสี่ยงนั้นเบื้องนครหลวง หลายถ่าย
แกวเฮี่ยกพ้ำดังได้ ขาดขวัน ฯ

◎ คึ่ดเมื่อ ท้าวกว่าได้คึ่เสพ สะบัดไชย
ทุกแดนดังม่วนเมื้อง แกวให้ ฯ

◎ พระบาทท้าวทงที่ นครปะกัน
เงินคำมูนมั่งเมื้อง นองเต้า
คนพลั้นขึ้นโฮงทอง ทูนยี่
ซ้างเฮ่งม้ามวนเค้า คั่งเมื้อง ฯ

◎ แมนนอบน้ำเองราช ชุลีบา
เจื้องก็ ผายเบ็งชรผ่อไท ทังข้า
เมื่อนั้น ภูมิท้าวทงเมื้อง ต้านคว่าง
เฮาฮื้บ น้าวนอกพ้ำมาไหว้ ชู่พะยา ฯ

◎ เบื้องพ่างไกล้แฝงผ้าย อุดร ก็เถิง
แมนหลายเหลืออ่อนขาม ขอส้อง
ฝูงนครก้ำผาทาย วอแต่ ก็เถิง
เขาส่งม้าอานถ้วน เคื่องคำ ฯ

๏ ก้าแง่ซ้ายเชียงใหย่ ผมเผือ ก็เถิง
ย่ำเฮาเฮวฮึมมวน มาไหว้
พายเหนือห้อหัวแดง ถ้านท่ง ก็เถิง
ขอขาบไหว้ทูนท้าว พ่ำมวน ฯ

๏ เบื้องฝ่ายใต้เชียงเทศ จีนจาม ก็เถิง
พายกางเถิงย่ายยอง ฝูงแง้ว
นามกรก้าเขมขอม เมืองม่าน ก็เถิง
ท่อไป่ น้าวนอกฟ้ามาต้อง ส่วยทอง ฯ

๏ พายต่างใต้เมืองมิ่ง แมนเฮี่ยวก็เถิง
พลหลายเหลือแผ่นดิน เดินเต้า
หัวเชี่ยวข้างองแมน เอิกบ่อง ก็เถิง
ที่นั้น เขาอ่อนย้านมาไหว้ ชู่ไท ฯ

๏ เบื้องฝ่ายต้านขั้นช่อง หุนบัง ก็เถิง
แมนไฟเที่ยวท่องเมือง มาน้อม
ทังเขาข้าคางถาย เถือนฮาด ก็เถิง
เจ้ายี่ผู้คิงค้อม กล่าวอาว ฯ

๏ เฮาจัก ให้แขกเผ้าทงราช เปนพยา
การเมืองมีหมื่นหลาย หลังหน้า (๑) ฯ

๏ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ฮู้เงือนถ้อยแถลงกล่าว ถุงอา
เฮาก็ ถือพลแสนส่งแกว กอยม้าง
เจืองก็ ทาวทวนเลี้ยงทุกขุน กินคู่
เทื่อนี้ตูจัก เต้าหมู่ข้างคินสู่ เงินยาง ก่อนแล้ว ฯ

๏ ฮื่นฮื่นเทียนคับคั่ง โฮงคำ
เจืองก็ วางความสอนคว่างเย้ย ฝูงเหง้า
สูก็ เอากันต้านทุกประการ แหนฮ่าง
บัดนี้ เมืองไหย่กว้างมหาโลก ถือเฮา ฯ

๏ หย่าแผกถ้อยไว้คว่าง คิดปอง
เอากันแขงแต่งเชียง ตางท้าว
กองไดฮ้ายไดดี ดูถี่
ยาเยียะ น้าวกล่าวเข้มคำก้า เดียดสะหาว ฯ

๏ เลี้ยงพี่น้องฝูงหมู่ คนผอม
ถุงอาวสู่ใส่ใจ จำหมั้น
หอมคนไฮ้เฮือนคอง ทุขยาก ดีดาย
เขานั้น คือเชือนชั้นเวียงแก้ว เกิงหิน ฯ

๏ พากนิ่งต้านตามแพ่ง เพิ่น
ยาถอนเห็น สินเงินสินคำใคใจ มักได้
บ่อเหลือที่ บีปายต้านจาระจา จำเที่ยง
ซอบว่าไผหาก ไว้โทสฮ้ายฮอมให้ จิ่งเอา ฯ

๏ หย่าเบี่ยงถ้อยแซ่ม เสมอเมือง
ปะเคาตูแต่งเพียง จำได้
คนใด จำเฮินฮู้ทันเทียม ชักแทบ
ปากกล่าวแม้งแถมถ้อย ถืกคดี ฯ

๏ ต้านแจบตั้งตามแพ่ง เพิ่น
ควนเอา เปนไมตรีแต่งตาง ตาท้าว
ใผผิดฮ้ายเวรา เพิงได่
ยานวดน้าวแขงเข้ม ฝ่ายเดียว ฯ

(๑) ตรงนี้ดูเหมือนเนื้อความไม่ค่อยติดต่อกัน

◎ ดั่งนั้น ฝูงไพ่พ้าลักอะเห่ย หัวขวัน
ถือเอา เปนทางเที่ยวห่านทาน ดูฮ้าย
ชวนกันบ้านเหมืองฝาย เลี้ยงไพ่ ดีตาย
ค้ายสิ่งเหง้าพั้งท้าว ซู่ขุน ฯ

◎ ขัวไต่ ให้ก่ายแบ้นทุกแห่ง ถมดิน
หนทางเมืองบ่อดี ดูบ้อง ?
เถิงเมื่อ กี่ยุคฮ้ายแฮงถแถง ถ้วนถี่
หนุงไหญ่ ผายผาดซ้างเยี่ยวต้อง หล่มหลวง? ฯ

◎ มุถขาหน้าฝูงไพ่ เพิงอาย
ก้วกางเมืองตื้มฮน เฮสะท้าน
เดิมดั่ง นิยายเซ้มเขาลือ ปางก่อน
ต้านถึกถ้อยเถิงท่าน พญาพาน ฯ

◎ ทุกท่อนท้าวเซ็งซ่า อะโนฮส
แม้งนิ่ง อนชการถองถึกเมือง ม้วเด้า
ไสสดส้อยอุสา สี่สอาด
สองแจ่มเจ้าฮมฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ ภูวนาถท้าวผู่ผ่าน พญาหลวง
เลยลวด วางสถานปะเป๋าเสี่ย สูนเส้า
นารายม้างทังปวง ยี่ย่อย
เอาลูกเต้าแทนเชื้อ สืบเมือง ฯ

◎ ทุกถ่อยแท้เถิงที่ โภยตาย
ยามเมื่อ สมภารเฮืองหย่าทะนง ตนอ้าง
เสี่ยเพื่อ โกธาเซ้มแซงหาน อุบเบก
บ่อฮีบม้างพลแผ้ว แผ่นสนาม ฯ

◎ เยี่ยวว่า สมเสกซ้อเซากล่าว คดีถวาย
สมคามเฮาค่อยทง ถือท้าว
ปี่ปายต้านสอนสู ถ้อยถี่
ไจเค่งห้าวเหงฮ้าย ถี่นคำ

◎ ท้าวคว่ี อ้วนหมู่ซ้างตกท่ง ซึ่งแดน
เลยลวด มรนาละลูกเมี้ย ฮามเหน้า
ดีเพื่อ แนนพันผู้ ขุนเส้ง เฮวฮอด
เค้าหมู่ซ้างชนซ้า คว่ีวาย ฯ

◎ อันนิ่ง เคี่ยระจอดถ้อยสอนสั่ง การเบา
บอกว่าสู่ชู่ ชาย เคยบ้อง
เดาดูตั้งเวี้ยงวัง ต้ายแก่น
หอท่านท้าวปุนบ้อง กำแพง ฯ

◎ ฮี่แผ่นพ้อมพัดเชื้อน ขนงตู
ยาลอนแซงเบกสะหาว พาก้า นั้นเนอ
ไผบ่อ หลิงดูค้ามบูฮาน คี่ดชอบ
โองโอดอ้างค้านเยี่ยะนอนวัน บ่อดีคว่างเฮยฯ

◎ กูจัก ต่าวหมู่ซ้างคืนคอบ เงินยาง ก่อนแต้ว
มรรคายาวโยชน์สูง เซาขั้น
ทางไกลต้ำลุงลัง นานฮอด
จักด่วน ดั้นป่าไม้เถิงเที่ยว สันดม ฯ

◎ อันนิ่ง ยกยอดถ้อยแถลงแต่ เพิ่งมา
เปนปถมสั่งสู สอนไว้
ยาลอนอ้างมั้กเคี่ยว ตั้งเพื่อน
เลี้ยงพี่น้องฝูงไฮ้ คู่คน ฯ

◎ ตูจัก เล่าเงื่อนถ้อยเถิงฮาพ ดังกา
มันนั้น สมภารยสยอดไท เอาอ้าง
เมื่องมัวดั้งสีดา เดียวมิ่ง
ราเมศร์ม้างเอาได้ ดั่งผั้น ฯ

◎ เปนกิ่งด้วยพิเภก เชาชาม
รามาขันว่าเลย มิย้าน
จึ่งจัก กำฮาบเช้มขับหนี แคนอื้น
ตางหย่า ให้คั่งบ้านเปื้องเข้า แก่มกิน ฯ

◎ มันก็ ฮื่นฮื่นให้ไปสู่ รามา
พระรามินชู่ดวง เดยฮู้
เต็มกู๊เฮืองยิงสร แสนถ่าย
หัวขาดสู้ ตัวตั้ง ต่อมา ฯ

◎ มันก็ ปุนปากต้านขานล่าย คำงาม
จาระจาหยุ กาง สองเบื๊อง
เมื่อนั้น พระรามฮู้ บี่ปาย กอยกล่าว
กาก่องเยื๊องยิงข้าง ถึกตาย ฯ

◎ เลยท่าวสัมมรนาต กางสนาม
บ่อมีคนสืบสาย แทนเชื๊อ
ความอันอ้างมักเดียว ดับเที่ยว
บ่อกว่า น้องแนบเนื๊อจำผ้าย พัดหนี ฯ

◎ คิงเปี่ยวเปื้องยูท่าน แทงทาน
ตายเปนผีบ่อคืน มาได้
สู่ค่อย คนิงดูถ้วนทุกประการ กอยกล่าว
เปนแว่นไว้หลายชั้น ซอบจำ ฯ

◎ อันนึ่ง หย่ากล่าวอ้างมักเบี่ยด เบียนคน ท่านนั้น
มีคำชังผ้ายเดียว ดูฮ้าย
ฮักกันให้เหลือถน กวนกิ่ง ดีตาย
ได้ลุ่มฟ้าเปนอ้าย ท่อเฮา คว่างเลย

◎ จอมพ่ำ ปูกมิ่งให้เปนยอด ยูบาน
ชวนกันเนานั่งเมือง ปองกว้าง
ยาสอนเลี๊ยงโจรมาร ดาวง่าว นั้นเนอ
ลักเพื่อนหล้างเสียหน้า เผื่ออาย ฯ

◎ นับชาติได้เบื๊องบ่าว คนได
แห่สมงาพายเลี้ยบแทง ทวงม้าง
ยาสอนให้ยูใจ โจรมาก
บัดนี้ เมืองไหย่กว้างก็เพื่อ ทั้งหลาย ฯ

◎ ซอบว่า ไผหากมรนาตเมี๊ยนสดชั่ว เมื่อพรหม
มียิงชายสู่เอื๊อ เปนเชื๊อ
(ควนถนอมตั้งแนนสม สวนมิ่ง
ยาให้เฮื๊อสูนเส้า เสื่อมพันธุ์) ฯ

◎ ฝูงมหาดท้าวจำจื่อ จงถนัด
ควนเฮายาเชื่ออัน เมี่ยเหน้า
เพิงที่ ระหัดแจ้งใจตน หนีหลีก
ฝูงนั้น เซายุเย้าทำโทส ปาบั้ง ฯ

◎ สัปปุรุสให้ควนหลีก สงสาร
ภูมียังยิ่งสอน ฝูงเหน้า
พอเมื่อ มีการข้างงัวควาย เลี๊ยงแซก
ขันว่า แต่งเข้าเหล้าให้ไพ่ กินเหลือ ฯ

◎ หย่าแผกอ้างฮีบไพ่ ฝูงคอง นั้นเนอ
เงินคำเกือแต่งเอา ไนเหล้ม
ปองเมืองให้ถามดุง เซ่นก่อน ดีดาย
หย่ากล่าวเข้มไพท่าน ทานขวัน ฯ

◎ กูจัก เมื่อท่อนท้าวสอนสั่ง ยังสู
ยาลืมความซู่อัน จำหมั้น
นูเนื่อเนื้อตนอาว อ้ายคว่าง
ฝูงแทบซั้นเยี่ยซ้อย ไซ่ลือ ฯ

◎ สล่างพ้อมเขาเกื้อน เพ็งผาย
เสี่ยงอื้อขานขอบไจ เจื้องห้าว
อันว่า บี่ปายต้านจอมหัว เห็นฮ่างจิ่งแล้ว
น้าวกล่าวข้อแซสั่ง โยซา ฯ

◎ แม่นซื่อ ไข้หมื่นเมื้อเสี่ยสว่าง คำกะสัน
หายโรคาเคือดโภย พิสง้วน
อันว่า ภูมีท้าวธรรม์ย่ำ สอนสั่ง
เยี่ยวว่า ปาบบ่อถ้วนปางก่อน กัมถนอง ฯ

◎ เกงท่อ ไข้ไข้แล้วแล้วสว่าง เสี่ยหนาว
ความคองเมื่องเมื่อได ดี่ฮ้าย
ฝูงดูเถ้าดุงอาว เยื้อนยาก
จักค่อย หว้ายบ่าไม้เซี่ยวค่ำ เถิงเจื้อง ฯ

◎ ด่ำบากเมื้องทางท่อง ทัวระไพ
เคืองไจจงยื่ดยาว เถยสะบั้น
โยซาต้านไปมา แล้วหย่า
ผ่อเห็น แพนมากถ้วนหลายชั้น ซว่างดวา ฯ

◎ ระพาดพ้อมนบนาถ ชุลีกร
เฮาจัก คถาเซี่ยงทองสั่งสู วันนี้
บุญมี้ขึ้นแทนเมือง ท้าวกว่า
บ่อฮู้ กี่ด่ำช้างงาก้อม หยู่ถุน ฯ

◎ กูจักหว้ายบ่าไม้ถันท่ง เมืองปะกัน
กายคำมุนพู่ยคำ เซนกั้ง
ผาตาเหลื้อมหลายถัน ด้านเกิบ
(คึดเมื่อฮั้งพลทุ้ม แท่แหน) ฯ

◎ อันนึ่ง หย่าแซ่งเซี้ยวคำเคิบ เต็งขุน
ให้ค่อย หอมแพนเบื่องหยู่แซ็ง ขนงขั้น
กูก็ แคนไจดั้งทำคุน ดุนพ่อ เฮวนี้
เฮาพ่าเพี้ยงคนิ่งแจ้ง จิ่งบาน ฯ

◎ อันนึ่ง ยาท่ออ้างเห็นบ่อง คำแดง คว่างเฮย
เสี่ยคนหานก็เพื่อเอา สินจ้าง
ฝูงนั้น ของแพงไว้ในเยี่ย เอาอาด
แคมบ่อ ได้เคียดค้อยขนช้าง ซ่อยเฮา คว่างเฮย ฯ

◎ ยาดอน ถิ่บไพ่ให้เปนทาส ทาสา
เยี่ยวว่า เมื่องม้วเขาบื่นแพน พิกต้าง
ควนที่ กูนาให้เห็นคุน ผายโผด
ดั่งนั้น เถ้าไหย่กว้างจำจาก รื่อหนี้ ฯ

◎ เมี้ยนโทสฮ้ายเฮาส่วย เสี่ยตก
มี่คนขานขอบคุน ยอย้อง
อันนึ่ง ไผทุขไฮ่เฮือนคอง มาเพิ่ง
ควนเดือกเดี้ยงปุนบ้อง ซ่อยแฮง ฯ

◎ สัพพสิ่งเพี้ยงปุนเกิ่ง กุญชโร
เขาจัก สแวงสมคามซ่อยเฮา ฮุมซ้ำ
คนใด โยโส้ดินมธูทา ทวารปาก
ต้านต่อหน้าดี้ฮ้าย เมื่อหลัง ฯ
◎ ควนที่ปะไป่ไว้เยี้อนยาก สามปี้
ยังเด่า เสี่ยใจหลังเมื่อดุน จิ่งเอาเสี้ยะ
อันนิ่ง ยามัวตั้งเมี่ยนาง เหน้าหนุ่ม คว่างเฮย
คือคู่เพี้ยงกินง้วน เง่าตาย ฯ
◎ เมื่อปากต้านกอยกล่าว คำฮัก
สองเด่า เปนไมตีสืบสาย เผื่อผี้น
เถิงเมื่อ กัมเวรฮ้ายแฮงโพย ผิดแผก
ยังยิ่ง แสงดาบต้นดับชีพ มิ่งมรน์ คว่างเฮย
◎ ชักแทบท้าวผู่ผ่าน กามะทา
สู้ก็ เอาสอนใจชู่คน จำแจ้ง
เพาะเพื่อ ฮามมาฮ้ายเมี่ยมาร นักกะเผด
ใจรุ่งข้องจงจอด โจโร ฯ
◎ กับเพสเพี้ยงทวายยื่น ไชยสี่
พาไดเฉยเกินกุม ก่ำค้ำ
กอยแทงท้าวภูมี่ เมี้ยนดาบ
อินท์หย่ ด้ำเมืองฟ้ำ ส่องฌาน ฯ
◎ ผายเบิ่งน้ำอบอาบ สงสี่
ตนคานเนานั่งเมือง ออระอ้วน
อันว่า นางมารนั้นฮาวี่ เม็กคะชาตี้
โจรบ่อผี้น (เมาง้วน ง่องดาย) ฯ
◎ (เฉยเด่า มรนาคเมี้ยนเมื่อสู่ อเวจี่
แสนปายกับหยู่นาน ในหม้อ

พอเมื่อ ปาบั้งถ้วนกัมมี่ มาคอบ
เฉยเกิด เปนแม่เนี้อแนวฮ้าย ฮ่างชะนี่ ฯ
◎ เวรคอบต้องใจส่าย โถภา
พันปี่แขวนจ่องไฮ เฮฮ้อง
อันนี้ ยถาแท้สอนสู่ หย่าประมาท
พดไพ่พ้องทั้งค้าย ค่อยคง แด่เนอ ฯ
◎ บัดนี้กูจัก คลาดแห่งห้องหอมไพ่ เมื่อเมือง
ก่อนแล้ว
มาฮามทงสั่งขุน เอาอ้าง
แม้งนึ่ง วันเฮืองพันผาทอง เที่ยวท่อง)
ดีแก่ ฝูงบ่าวตั้งพดช้าง เหยี่ยดยาย ฯ
◎ ขึ้นช่องไกล้เทียมพ่าง ภูธร
วันส่ายไส่ส่องภู เพิ่งขึ้น
สวานไถก้องขอน ๆ พินพาท
ตะเม็งแด่นขึ้นโตนเต้น ไต่หนัง ฯ
◎ กะสิงยาตรพ้อนไกวแกว่ง อำแพน
โยขามวนเคืองกัง แกมง้าว
นางมาดพ้อมนางแมน แก้วอู่
ทุกที่ให้ถามท้าว ดั่งใด ฯ
◎ ดูหยู่ส้างเฮือนกว่า เหิงนาน นั้นแล้ว
ในนครมีหมื่นนาง นุงหน้า
เจืองจัก ฮมเพิงให้ไผเมือ ไผหยู่
พระบาท เจ้าสุ่มฟ้าใจแจ้ง จิ่งขาน ฯ
◎ จักแบ่งไว้ควนหย่ ไผเมือ
ปะมานเมือแต่เพิ่ง พอใช้
อันว่า ยิงชายข้าปุนพอ ใช้ช่วง
ให้กล่าว เจ้าพี่น้องนางไหย่ ทั้งหลาย ฯ

๏ เปนดั่ง เขาพี่น้องไปเที่ยว ดูเมือง พุ้นก่อน
ยังจัก เทียวไปมาชู่พาย ยามย้าว
บุญเฮืองเจ้าจอมหัว เปนแม่ กูพุ้น
ยังจัก มาก่งท้าวพายพี้ หยู่เย็น ฯ
๏ นางไหย่ให้ปุนแต่ง คัวเบา ก่อนเถิ้น
ปุนเปนพอสี่พัน สาวใช้
โสมคานเจ้านางลาว หล้างเก่า
ให้หยู่ต้านเตินช้า แล่งสอน ฯ
๏ มันก็ นบนาถแล้วคืนเล่า ทังหลาย
คอนคอนใจอู่เมือง มัวข้อน
อาบันฮ้อนฮมกะหาย นานส่วาง
เพาะเพื่อ ไกลกิ่งเชื้อแนวน้ำ เน่งคอม ฯ
๏ บ่อฮ่างได้คืนคอบ เมืองปะกัน แลซาม
จอมนางฟายเนตฟู ฟูมผ้า
ลอนจัก เมื่อหนห้องเงินยาง เฮือนท่าน
ดีฮ้ายฮู้พายหน้า ดั่งได บ่อฮู้ ฯ
๏ เมื่อนั้น ผู่ผ่านพื้นเทียมราช นางลาว
ถนอมเสียงไส่สั่งอวน ทังไห้
เปนแต่ เวรหลังเนื้อนงจาว สนองตอบ
พัดกิงน้านามไท้ เผ่ากะกุล ฯ
๏ รือว่า ละชาติเชื้อชาวอุ่น อะโนชิต ดั่งนี้
คือว่า บุญมียังคอบคืน เห็นหน้า
แฝงถนิดพุ้นบาจา เย็นหยู่
เมื่อแนบหน้านางพุ้น บ่อหนา หั้นซาม ฯ
๏ ปะไปไว้เปนปึก ปายใจ ท่านนั้น
ฮมรม ฝูงย่าลัวสั่งสอน หลานน้อย
โสมขวัญเจ้านางงาม แก้วอู่
สอนสั่งแหน้นไดพั้ง พาดสาร ฯ
๏ เมื่อนั้น ชะพู่เนื้อนงถ้าว ถนิมเมือง
สวัสดิ์คอมจำเฮิน เฮือนย้าว
ยาผิดไท้บุญเฮือง ง้อมม่วน นั้นเนอ
มันนั้น เปนกิ่งเหน้านางท้าว ที่ยำ ฯ
๏ ชวบเมื่อ ฮ่วน ๆ ฟ้าดังสนั่น เสียงหนัก
เทื่อนี้ ลำเดียวพอยพากตู พาะพี้
อันนึ่ง ปถมเถ้าปู่ฮาน สอนสั่ง
ยาลอบลี้ในห้อง หยู่เดียว ฯ
๏ เถิงเมื่อ พอช่วงใช้พระบาท ทูนติน ท่านนั้น
ยาเถิงแลเลือดเหลี่ยว หลายเบื้อง
เถงท่อ ฝูงซังฮ้ายสินขวัน ทานโทส
เยียวว่า ผู้ที่เหง้าพึ่งเฮือง เฮือความ ฯ
๏ สว่าสว่าให้หิวโหด บายมือ
พอยามเตินพวกพล ทังค้าย
อือทือเท้าแพนเลียน หลายหมู่
ช้างย่างเค้ายวงย้าย แทบเถย ฯ
๏ เมื่อนั้นเจ้าอู่แก้วยินอ่อน หิวพัก
ผนผนพังจำลอง เลยถ้า
ลอนท่อ บันเทาเยือนโทมะนัง นองเนต
คนพุ่มเพื่อหิวไห้ คั่งโฮง ฯ
๏ เมื่อนั้น พระบาทให้ย้ายหมู่ อวนพล
โงง ๆ ตีฮางแสงล่วงเมือง ดังก้อง
ผนผนก้าชาวดอย ค้ายง่ำ
ต้างซ่อซ้องอวนเจ้า จากเมือง ฯ

◎ ดูหลากเสื้อแสนส่ำ ของแกว
เฮือง ๆ วันส่องพาง พูกว้าง
แถวทางล้นพังพาย บดมืด
อามก่องเท้าเถิงช้าง ฮ่วมผัว ฯ
◎ ออระทึดเทียนฝูงลูก เมืองตาม
หนัว ๆ ฝูงหมู่เมีย แกวไห้
ซะลอนล้วนสาวฮาม นงถ่าว
เฮาผาบได้ออระล้อย ซู่เมือง แถนอ ฯ
◎ ค่าวค่าวต้างอวนก่อน หลายพาย
นางดาเฮืองซี่เหลือ หลังช้าง
คอนชายขึ้นคูนเมือง ตามพ่อ
ยั่งยั่งต้างถายล้วน ล่วงทาง ฯ
◎ เมื่อนั้น เจ้าอู่แก้วขึ้นขี่ ทองเหิน
ทุงยูกางฮ่มงาม บังกั้ง
เดินเดินย้ายแพนแดง เดียระดาด
ฝูงบ่าวยังเซาช้าง ฮ่มตาน ฯ
◎ นางเกิดขึ้นพังมาด คลาไคล
พายสารปูนสี่แสน จัดย้าย
นางขวัญเนื้อนงไว พ้อมพาก
เทียนแม่หม้ายเฮือนกว่า ตกมอง ฯ
◎ ซู่ปากถ้ำหนแห่ง นางเวียน
ฮองฮองคือคู่เหลา ผิวเผียน
นางมนผู้ถือเกียรติ เซียงแซ่
ทุกที่เทียนยอย้อง คู่คน ฯ
◎ เจียระจากบ้านไกลแม่ ลุงอาว หนีแล้ว
นางหลายเหลือซีพัง นางช้าง
ยนยนย้อยซดที่ นองทุ่ม
เพราะเพื่อจักจาก เข้าป่าไม้ดงกว้าง ปีกเมือง
◎ วิบากโอ้เวรก่อน มาถนอง แถนอ
ความอาบันคั่งเคือง ฮมฮ้อน
ยนยนด้างหางยูง เดียระดาด
ล้วนส่ำเหน้านางท้าว เฮือเฮือง ฯ
◎ ดูอาดเนื้อขึ้นใหญ่ โสมพาว
บาเจืองจัดลุกเมือง เมือหน้า
กางวันคุ้มยดสิว หนาวหน่วง
อ้ายกว่าง ถ้าสั่งท้าวทันที่ พระอามเพี้ยง ฯ
◎ ช้างซว่างไซ้ซัดแทบ เทียมได
เลียงคนนั้นลุ่มเทิง ทังข้า
ยอแสนส้อยเอาไป ปุนแจก
ฝูงส่ำท้าวงองถ้า แทบทาง ฯ
◎ ออระแนกเนื้อเจืองยี่ หลิงแล
หลายนางเจียระจากโดย ตอมเจ้า
เทหะถายเนื้อนั่วละลี่ สเลียวคาด
พ่องเฮ่ง ขึ้นขี่ช้างทังพ่อง เฮ่งหัว ฯ
◎ เพาะเพื่อ ภูวนาถท้าวจักจาก เมืองหลวง
ผายแคงบัวออกมา เกยกว้าง
พังงามห้างเดาดา เฮียงแทบ
พระบาท เจ้าติวช้างไจแจ้ง นั่งเนา ฯ
◎ ซาวแทบใกล้คดห่ม เอ็งโญ
ทงโสมสเลาว่าลอง เลยย้าย
แพนเซนด้างตาวคำ ไหลหลั่ง
โยเซสท้าวฝูงเหง้า แห่แหน ฯ

◎ ยั้งยั้งเหลื้อมไกวแกว่ง	จำมร
แตสังข์เพงพาดแคน	เสี่ยงห้าว
กุญชรช้างพานคำ	ยกย่าง
อาวสั่งท้าวทองถ้าน	ที่ทาง ฯ

◎ เจ้าค่อย คืนพ่างห้องหนแห่ง เมืองลุง	ก่อนเถิน
เทนางคับคั่งนา	นองช้าง
บุญสูงเจ้าซาซาย	กอยกล่าว
อาวหยู่ ช้างขอกฟ้าพั้งเบือง	หมู่แมน แด่เนอ ฯ

◎ เยียวว่า แกวต่าวช้างชูบ่วน พายหลัง	บ่อยู่
พลหลวงควนแต่งดี	ดาไว้
หุนบังท้าวทวนเถิง	แมนมิ่ง พายพุ้น
ให้ค่อย ดั้นป่าไม้เขียวไช้	ช่วงเถิง แด่เนอ ฯ

◎ แต่นั้น ทูนบาทแล้วเจ้ายื้	ดีดา
พลหลวงเถิงท่งเพียง	ทุกด้าน
แองคอนย้ายแพนคำ	คลาที่
ม้ามากเค้าเฮี่ยงฮ้าน	ฮ่มแกว ฯ

◎ เจ้าอยู่แก้วแปปิ่น	หลิงดู
ชดที่นองถั่งแถว	แถมให้
ภูธรเจ้าจอมหัว	ย้ายย่าง
เสี่ยงเสพไท้กมก้อง	ก่อมซาน ฯ

◎ ผ่อดู พ่าง ๆ ช้างนางหลั้ง	หลุยตาม
หลิงเห็น สไวตามหมื่นลำ	ถมต้อง
อามทามพุ้นพายขวา	สวนต่าง
มีดอกไม้บานซ้อง	ชู่ปะการ ฯ

◎ ยามเมื่อ ถมหว่างต้องพัดยอด	เกี่ยงบิ่ว
โฮยโฮยฮสฮ่วงหวาน	หอมเฮ้า
นางขวันส้อยสี่พาว	นางเกิด
เขาพี่น้องนางท้าว	ผ่อคอย ฯ

◎ เทื่อนี้ บ่ออ่างได้คืนคอบ	เมืองปะกัน แดนอ
คำเคืองคิดฮู่ผัว	ผิวม้าง
บัดนี้ ราชาเจ้าจอมหัว	เปนอาด
ก็เพื่อ บุญยิ่งกว้างเปนข้อย	บ่อเถี่ยง ได้แล้ว ฯ

◎ ซะพาดช้างชูเคือง	นั้นแต่น
เขาก็ เฮี่ยงพายมวนแห่เจือง	เมือหน้า
ออทือเท้ายางกาว	ตกท่ง
เมื่อนั้น แก้วก่ำฟ้าเหลี่ยวให้	ฮู่เมือง ฯ

◎ ผู่ก่งท้าวแมนก่อง	กองทูน
เฮือง ๆ วันล่องลง	คลาค้อย
พลหลวงเท้าเชี่ยงบาน	จำป่า
เฮือนลุ่มถ้านดูย้อย	ยอดลาย ฯ

◎ ทีนี้ เฮาผาบแย้ยามก่อน	คาวนอน นี้แล้ว
พลหลายเหลือคั่งทาง	ทุกค้าย
ภูธรเจ้าจอมหัว	กอยกล่าว
เปนดั่ง เฮาพากง้อมไปสู่	เงินยาง แดนอ ฯ

◎ ค่าวค่าวต้างเฮืองส่อง	คาวคำ
ภูธร เฮี่ยงเกยขวางล่วงลง	เมือกว้าน
ส่ำสำล้วนนางแกว	เทียมพ่าง
แก้เคืองช้างงาซ้อง	แมบลง ฯ

◎ ผู้ก่งท้าวยกย่าง ส่งสี้
เดิน ๆ พายเมื่อโฮงแทบเกย เฮียงฮ้าน
มุนตื้นคันเจือง จอมราช
เส็งส่ำต้าวนครกว้าง ผ่อเมือง ฯ

◎ แดนป่องเท้าเทิงขว่าง สี่ทน
ดูเฮืองงามแทบเขา เขมห้อ
ยนยนเหลื้อมดวงปาง ผาสาท
ค้ายซู่ด้านยนช้อ ขอบสาย

◎ คำคาดต้องเท้าทั่ว เทิงทวาร
ดูเหลือหลายหลากแกว กะทำไว้
เชียงบานแจ้งจักงาม แวนยิ่ง
พระบาท ผู้แก่นไท้เนานั่ง สาววี้ ฯ

◎ ทุกสิ่งพ้อมฝูงไพ่ เชียงบาน
เขาก็ ฮอมทัวระพี้ยืนเจือง ทั้งเหล้า
ปะมานเท้าแหนความ เกิงส่าม
เจ้าตัวส้อยขานแขก แขงาม ฯ

◎ ทุกตาบช้างเทียมเฮือ งาขาว
แดนนา เนืองเกินทองแทบทาง ทวายทู้
สวาสวาเท้าทวารทอง แกงก่ำ
เมื่อนั้นเจ้าเถ่า คึดฮุ่งฮู้เถิงอ้าย คว่างเมือง ฯ

◎ ฝูงเผ่างอ้มชั้นชาติ พงกะกุล
เยยคำทั้งเกือนคาน คนคั้น ฯ

◎ อิดูเขาหยู่ ส้างต่างท้าวบ้านขอก ใกลเฮาพุ้นเด
หานพายฮับว่ามี้ จิงแท้
คำเขาอ้ายทั้งหลาย ไหว้กล่าว
ผิวว่าท้าวฮุ่ง แสหมู่ช้างคืนคอบ เงินยาง ฯ

◎ ให้ฮีบ ใช้บ่าวแก้วไปสู่ ขาซาย
ขออ่อย เอานางจอมด่วนนำ แขงท้าว
พลหลายเต้าคันเจือง คาคั่ง
เมื่อนั้น เจ้าหมื่นม้าวเดินเหล้า ฮีบเฮียง ฯ

◎ ยั่งยั่งน้ำล้นเหลือก ไหเพียง
ออระขอน เสียงภุชรกล่าวผี้ กินแล้ว
นูเนื้อเนือหานพาย ปั้นแพ่ง
แก้วแก่นไท้ชวนเพื่อน เอาโตง ฯ

◎ แค่งแค่งเมี้ยนแคเถิก ถาลง
ฮมฮมมวนด่วนแลง มาตั้ง
ขะบุเนื้อเสวยทอน แล้วหย่า ?
วันเฮือค้อยเหมือยกึ้ง ก่องกาย ฯ

◎ สว่าสว่าข้านบนาก ปะนมกร
ทั้งหลายเลยเฮียกถอย สถานกว้าง
มาไทเมี้ยนเมือนอน เทิงแท่น
เจ้าอู่แก้วแฝงข้าง บ่อคลา ฯ

◎ ตะแบ่นหน้าขาวส่อง แสงดาว
ราชาชมซู่นาง นอนซ้อน
แม้งนิ่ง เดือนไคค้อยคาลง ดับผ้าย
คึดฮุ่งง้อมใจค้า ค่องแค ฯ

◎ ทุกที่ฟ้าตั้งเมฆ เมโฆ
แปคอยเฮียงฮูบเสือ ส้นม้า
วาโยเปื้องไกวนัน ไนป่า
หนาวหน่วงผ้าลมพั้ง เพื้องบ๋ว ฯ

๏ ฝูงเพื่อนพ้อมปะดับแห่ ยายยัง
บั้กสี่กิ้วอั่นเสี่ยง สูนเส้า
เหมื้อยฮวายไม้ยอยเย็น ดงหยาด
พระบาทเจ้าไจห้าว ฮ่มเพิง ฯ

๏ ซะพาดพ้อมเสี่ยงเสพ ภูมี
สาวสนมปะดับนั่งยน แยงเฝ้า
ถอระซอนค้อยราตี้ ไกดฮุ่ง
ผู่แห่งเหง้าส่งน้ำ แนบแคง ฯ

๏ พุ่งพุ่งห้างช้างฮ่ม เฮี่ยงเกย
ภูธรจัดดุกคัว ไปเซ้า
บาไทท้าวสเวยงาย แล้วหย่า
แพนมากเค้าพอล้าน ออกอวน ฯ

๏ สว่า ๆ แส้หมู่ช้างไหลสู่ เงินยาง
ทวน ๆ กองบู่พวง ดุกเซ้า
พางคำข้าภูสูง อ้ายง่ำ
ม้ามากเค้าเดินก่อน นั้นควาน ฯ

๏ ฝูงบ่าวง้อมเซาผ่อง เพ็งผาย
มวนพดเลยล่วงไป ปงย้าย
นางหลายขึ้นกุญชร ซ่ำย่าง
หว้ายหว่างกว้างเถิงที่ ดอยแดน ฯ

๏ พ่างพ่างไม้เบื้องไป่ ถมบิ่ว พุ้นเยอ
ภูสูงแสนสิ่งแฮ ฮันฮ้อง
เล็งดู ดาราแจ้งบดสิ้ว หนาวหน่วง
มัวมืดไม้เปนถ้อง ภื่ถั้น ฯ

๏ พลพวกพ้อมพายล่วง ดงคอน
ซะดันแพนมาดมวน เมื่อหน้า
ขอนขอนก้องบั้กสี่ หลายหลาก
ฮ้องฮ่ำรู้ ชมถ้า ถ่ายคอน ฯ

๏ คิดเมื่อ ท้าวพากรู้ หนแห่ง เชี่ยงเคือ
ขอนขอนเที่ยวท่องดง ดานข้อง
หลิงเห็น จำปี่พ้อมจำปา บานแบ่ง พุ้นเยอ
พายเพสไม้เปนถ้อง ถี่ถั้น ฯ

๏ แม้งนิ่ง พ้นแห่งห้องบ้านเก่า เชี่ยงบาน
นางหลายตอมซุ่คน แควนหม้อม
คี่ก่อ วันได้ขึ้นฮวาน ๆ เฮื่องโลก
เข้าบ่าไม้ดิงล้อม ผ่อหลัง ฯ

๏ ฟั้งยิน กุโงกฮ้องแกมหมู่ มัชฉุหา
หังหังเสี่ยงแซกแถ เล็งซู้
สั้งกาเค้าฮมฮม ไนเถื่อน
จับง่าคู่ ซอนซ้อน ฮ่วมคอน ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงเซตรขึ้นเขามุ่ง เมืองปะกัน
นางหลายสยบหยู่วอน แวนข้อง
อาบันกั้นเทหวง ทนสวาด
เขาพี่น้องหิวให้ หอดแฮง ฯ

๏ รื้อว่า มาจากห้องเปนทาส ทาสำ เพื่อนนี้
ฮอยบ่อ ทำบุญแซงข่มโภย ไภยแพ้
อนิจจาโอ้มามี เบี่ยนบาป จิงแล้ว
เฮานี้ บังเกิดห้องเมืองแย้ ฝ่ายแมน ฯ

๏ เหมือนจัก ไคดามเลี้ยงสุดชั่ว เงินยาง แดนอ
คอนคอนกายเชื่อนแดน คงขึ้น
ผางดั่ง เวราฮ้ายฮอมเวียน จำจาก
ชั้นท่อนท้าวพายพุ้น ต่างหลิ่ม ฯ

๏ ผ่อดู ซะกวากไม้ถวายยอด บัพพตา พ้นเยอ
ออระทึมบดเมฆเนื่อง นายซ้อน
เล็งดู แถวทางเทียนมยุรา ฮิมไฮ่
ภุมเรศซ้อนแล่วงล้อย ซาบซอน ฯ

๏ คือก่อ ฉมเบ่งเบื้องบี่วไป่ รุกซัง
มาดาดวงอ่อนออน เหลืองแหล้
พะยอมยังย้อยเจี้ยระปาง เบื้องยอด
บางหล่นบ้างบานแจ้ จ่อจี้ ฯ

๏ ซางซอดซ้อเชี่ยวอุ่น ฮิมผุ
ลำซี้ขนุนลูกซาง แซมพั้ว
ชมพูพ้อมแฟนฟาง แมนม่วง
นกเฮ่งฮ้องชมหลั้ว หมู่คนา ฯ

๏ บินล่วงถ้ำเอี้ยงเอ่น เขาทอง
มยุราเฮฮ้ายเดี้ยง ฮิมถ้ำ
ชุมนางหม้อมทังผอม ผิวหล่ำ
เพาะเพื่อ กายกึบก้ำแดนเย้ ดวดกะลัน ฯ

๏ เจี้ยมแต่ท้าวกว่าล้ำมรนาด กางพด เพื่อนพุ้น
ก็ย่อม ทงอาบันหยู่วอน แวนหม้อม
บัดนี้ มาตามไท้เทียวหน เห็นประเทศ
ม้วมิดไม้บัวซ้อง ซ่อทาง ฯ

๏ แต่นั้น ลีเลดข้ามเขาขอบ เมืองปะกัน
ฮวาน ๆ สุริย์ส่องวาง ปงฮ้อน
ฮมฮมม้านันควาน แล้ก่อน
คือก่อ พายแกว่งย้อนกะดิ่งห้าว ล่วงทาง ฯ

๏ หมักหม่อนหน้านงถ่าว ยินกะสัน
บาไทเหลียวผ่อนาง นงค้าน
เพาะว่า อาบันหม้อมทังผอง ฮมซะราก
เจ้าแผ่นด้านคนึงฮู้ ฮ่างวอน ฯ

๏ เลยถวด พีสลากหลั่นให้ล่วง โสกา
กัวขวันออนดุ่งเดิน ไพกว้าง
ก็ย่อม ทวนเชี่ยวข้ามอะเร็งญา ยาวโยชน์
พี่ก็ ฮักฮูบน้องแพงซ้าง เกิงกัน ฯ

๏ เยียวท่อ หิวโหดกั้นฮามหอด ลำลี้
ยาเฮ่ง ทงอาบันหลั่นผาย เลี้ยบ้าง
วอนขวันน้องนงลี้ ซู่อ่อน
เมื่อหยู่ล้างเมืองล้าน เพื่อนกัน ฯ

๏ หมักหม่อนเนื้อเขาอู้ ขวันเวียน
ปะนมวันทาซาบกร กอยถ้อย
ก็บ่อ มีโภยต้องเบี่ยนไต ดานพยาธิ์
คึดท่าน เจ้าติวล้อยทุกเมื่อ มีคลา ฯ

๏ อันนึ่ง ผู้แก่นเชื้อชั้นชาติ เชี่ยงเคือ
เก็งฌายสยอดนาง อามอั้ว
เยียวท่อ ขวันหลอนคั่นเมือไซ ชมพี้
กั้วกินแก้วแพงซ้าง ลูกลุง ฯ

◎ พิสสดากฮ้อนทุกที่ ทนสมร
คีรีสูงหมื่นหลิ่ม เขาขว้าง
คอนคอนค้ำผั้นเมือ เมืองเก่า
แสนส่ำห้วยเขาช้าง โยชน์ยาว ฯ

◎ เมี้ยนเล่าแล้วภูวนาถ ลักหัว
พั่งยิน สวาว ๆ เสียงไส่ลาง โฉมชู้
เล็งเห็น พะนัวไม้เฮียงถัน ถวายยอด
บ่อยู้ กิ่หลั่นต้างลายด้วน ด่วงทาง ฯ

◎ แม้งนิ่ง เถิงแห่งต้าว ผาหลอด พูสูง
ขุนพาง ชวนบาไทที่เซ็ง เมื่อกว้าน
จูงควายต้อนพันตัว ลาเลิก
อ้ายหาด ต้านเหนี่ยวเจ้าเถิงที่ คาวนอน หนี้แล้ว

◎ ซะเพือก กว้านหมื่นห้องยูจอด ปงคัว
ซะดอนนางสี่พัน คลาช้าง
แพนคำพ้อมเขนบัว เค้าแห่
คึ่นคึ่น ตั้งหมู่ต้างตาเฮือ หลายแสน ฯ

◎ เล็งแต่ ต้าวขว่างกว้างของฝาก หลายประการ
แจนแจนฝูงลูกพาง หามเหล้า
ทุกพายพ้อมเต็มมะฮาม มวนมาก
ปะดับหมู่เข้าขาวซ้อม ไส่หาม ฯ

◎ ทุกปากเที้ยนฝูงหมู่ ทัวระพี่
กวางฟานตามหมู่หมี่ เหมื่อยเหม้น
ยูงทองเบ้าตัวดี้ กก้่าง
นกฮอกจ้อนทังไก้ ลิ่นแถน ฯ

◎ สล่างนั้นกุ้งเหนี้ยว ปูปา
พางแสนปายออกอวน ฮับเจ้า
อัมพาพ้าวตานหวาน มี้ม่วง
เหล้าไหย่ตั้งเต็มที่ มะฮามเพี้ยง ฯ

◎ ทุกขว่างช้าชมชื่น ยินดี
พางก็ เฮียงกันทูนบาทเจือง จอมไท้
บาลี่ผู้ บุญคาม ยสิ่ง
ข้าขาบไหว้ทูนท้าว นั่งเนือง ฯ

◎ พระบาทท้าวทวนฮับ ฮับขาน
อาวพวงพอยแจกปุน ปงถ้วน
แต่นั้น เฮียงขันตั้งพานสลา ซองหมาก
ถ้วนชู่พ้องขุนช้า ชู่คน ฯ

◎ เจ้างวากต้านพลส่วย เสียงเปื้อง
แผแผเชาลูกพาง ทูนไหว้
เมือง ๆ เหลือมวันไส เอียงอ่อน
ดี่ก่อ ลมลวดไม้ใบค้อม แค่ภู ฯ

◎ ออระทิ่คพ้าบดอ่ม คอยยอง พุ้นเยอ
ซะบุ ฝูงนางแกวนั่งเนือง คอยท้าว
เมื่อนั้น พางบั้นเหล้าฮางทอง ตั้งฟาก
ต้าวขว่างกว้างบั้นพ้อม หมื่นไห ฯ

◎ น้ำเลิกลั้นเพี้ยงปาก ฮางพา
อาวพวงไกวแกว่งปาน แหนต้ำ
ขุนจอมเจ้าเชี่ยงผา เปน ไหย่ มากิน
สุหยู่พ้าคูนค้ำ ซ่อยแฮงลูกเนอ ฯ

◎ ดูกี ได้ไส้ท้าวแทนท่าน ยูปุนหั้นแล้ว
สมภารแซงข่มมาร มาไหว้
ไอยะโกพ้อมพงสกุล เชื้อชาติ มากิน
เทื่อนี้ บ่อฮ่างไฮ้สินส้อย มั่งมุน ฯ

◎ เสือสิงค้าวอ้ายหาด ดอยคำ มากิน
สู่เขิยแหนบุญบาลูกจอม ใจแจ้ง
คุนดุงบ้ำจอมเม็ง เมืองเก่า หลานพุ้น
ง้อมหยู่แล้งทั้งอั้ว อ่อนอาม ฯ

◎ ดูจัก ข้ามเหล่าไม้คืนสู่ เงินยางหั้นแล้ว
โภยภัยไดหย่าตาม ตึงข้อง
อันนึ่ง ฝูงนางเหน้าพายปะกัน เกี่ยงต่าง
ยาได้ หนาวหน่วงใช้โภยต้อง ค่อยคงแต่เนอ ฯ

◎ อันนึ่ง เขาคว่างพ้อมฝูงหมู่ ตางตน ท่านนั้น
สมภารแซงข่มโภย ไภยม้าง
ยนยนเปืองบวยค่า แล้วหย่า
พื้นโลกกว้างเซ็งท่อ เฮาหาน ฯ

◎ สว่าสว่าข้าฝูงมหาด ถือก้ำ
โยธา ทังขุนกวานคีคน กินถ้วน
เมื่อนั้น หานพายไหว้ธรรม์ยำ นบนาถ
ยังท่อ ถ้วนฝูงเหง้าดอมท้าว ทีเซ็ง ฯ

◎ พอเมื่อ สุริย์คาดค้อยลับขอบ เขาสเมน
เมื่อนั้น เร็งโฌจำหมู่นาง ฝูงเหง้า
แองคอนข้าภูธร ฮู้ค่อง
บั้นซูบเหล้าไหซ้อย ชอบคาง ฯ

◎ เจ้าอู่แก้วผาผ่อง งามตู
คอคางผิวลำบวน บานพ้อม
เมื่อนั้น อาวพวงพ้อมภูธร ตั้งก่อน
ปานนั้น อั้วหยู่แล้งไคน้อง ดั่งรั้ ฯ

◎ หมักหม่อนเนื้อขาวส่อง นางขวัญ
หานพายถือซูบตาม เดินเจ้า
กับทั้ง ทองสูนผู้คนขัน ไช้แม่น
ค้ายสิ่งเหง้าชมพ้อม แพ่งแค ฯ

◎ ผู้แก่นเชื้อชั้นชาติ นางมุน
แหวแหวงามเกิ่งโสม คิงค้อม
คุนคามด้วยผลาเหลม แสนยิ่ง
พ้อมบู่พ้นค่าซ้อย ซูบเดี่ยว ฯ

◎ พะลิ่งเนื้อขาวส่อง นางเวียน
งามสเงี่ยมแนวกว่าเมือง ใจแจ้ง
ดูสเถียนชั้นเชียงเคือ อ้ายผ่อง
ขายผู้คนต้น อ่อนฟอง ฯ

◎ กาก่องเนื้อดูสะอาด ไสสี่
คอนซาย ทังทองสูนข่วมโดย ดอมน้อง
กับทั้ง เทพเนื้อนงฮาม นางเกิด
คิงคาดด้วยแซนบ้อง แปกเขี่ยน ฯ

◎ ประเสิดเนื้อนงถ่าว แองคอน
ขุนยนนัดซูบเดี่ยว ดาพ้อม
ฮมฮมเปื้องบวยคำ ถ้วนคู่
เมื่อนั้น ท้าวฮุ่งน้าวกำค้อม ค่อยเสวย ฯ

๏ เมี้ยนซูบเหล้าส่งัดหยู่ วางกำ
แต่นั้น ซุนพางเตยลวดตาม เติมเจ้า
ลางไทซ้ำบวยคัว เมามาก
เมี้ยนแพ่งเหล้าพั้งท้าว นั่งเนื่อง ฯ

๏ เจ้างวากหน้าต้านอ่อน แองคอน
พอที่ ปุนคำเหลืองอิกส่ม ผื่นผ้า
กุญชรพ้อมพายสาน ช้างใหย่
มวนมอบไว้ซุนข้า ซู่พาง ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายหาดพ้อมท้าวใหย่ สามมะเห็ง
เขาก็ ขวางใจทุกซู่คน แควนอ้าง
ฮอมเงินส้อยเส็งบั้น เยี่ยหมาก
ทังบ่าวน้อยฝูงหล้าง ไพ่พล ฯ

๏ เขาก็ ปะกอบข้อฮับพากย์ ถวายกอน
ชมพู ทังสากลเติดโดย ดอมเจ้า
หลอนว่า แกวมวนเต้าเต็งมา ขนงคว่าง เมื่อใด
ตูจัก แส้สะค้อมเขี่ยวเข้า แข่งทาน ฯ

๏ บ่อต่างถ้อยโดยดั่ง จาระจา
หวังจัก ทานพายแขงก่อนแฮง ฮุมม้าง
ฮิงพลล้นหกแสน เส็งก่อน
จักค่อย เปนเขื่อนขว้างขนันต้าย ตื่มเวี่ยง ฯ

๏ เมื่อนั้น หมักหม่อนหน้าเจ้าอี่ ยินสงวน
เฮี่ยงขันคำแข่งหาน หุมให้
เขาก็ ปะนมกรก้มเตยมวน เมี้ยนสั่ง
เมื่อนั้น ภูวนาถใช้ใจแจ้ง จอดเฮี่ยม ฯ

๏ ปานนี้ หนแห่งง้อมกูหยู่ สันใด นี้เด
ยังค่อย คงไมตีหยู่เจี่ยม คำหมั้น ฮู้บ่อ
อันนึ่ง สนเทห้องเงินยาง หลายประเทศ
ใจแจ่งซั้นใจหั้น เส่ากะสัน ฯ

๏ แต่นั้น นเรสท้าวเมือแท่น ทนสะออน
สำสำผันอู่เมือง แฝงข้าง
ทุกพายเมี้ยนเมื่อนอน นิทธเน่ง
คึดฮุ่งผู้ธรรม์อ้าง ถูกสุง ฯ

๏ พอเมื่อ ลมเบ่งเบี้องเหมื่อยหยั่น หนาววอน
พายพูสูงไก่ขัน ขานก้อง
สะลอนล้วนนางแกว นงถาว
นอนแทบห้องโฮงฮ้าน หมื่นเสา ฯ

๏ เมื่อนั้นเจ้าอี่ คุ้มอ่าวซู้บ้านเก่า เฮี่ยงเคือ
ฮมกำเดาเมื่อมา หิวให้
เหลือฮามฮ้างสาลี่ นอนเบ้า
หว้ายป่าไม้ดงกว้าง ฮอดสุง ฯ

๏ บัดนี้ ม้างกว่าได้แล้วเล่า เทปะกัน
หอสูงมี่หมื่นนาง นอนห้อง
พอที่ สวงคูนคุ้มคือบั้น เพี้ยงไผ่
แสนส่ำซ้างงาซ้อง หยู่ถุน ฯ

๏ อั้นนี้ ก็ใช่ซั้นกำเนิด ของหลัง
คุนเฮี่ยมจักฮ่ำฮอย ฮื่อได้
เทื่อนี้ มาไกลแก้วกูยัง เนาหยู่ พายพุ้น
หว้ายป่าไม้ดงกว้าง ส่วงไพ ฯ

◎ ได้หมู่เหน้าเมิ่นกว่า ยูปุ่น
ก็บ่อ หายอาไลที่ทน ทวงฮ้อน
ผางจัก แทนคุนบ้ำเอาเมื่อง มาแต่ง ก็ดี
เดือนด่วนข้อนดาวช้าง ท่องทาง ๆ

◎ แพ่งแพ่งเหลื้อมเฮืองเฮื่อ รังสี
เสี่ยงนั้นพางพาบคุน ดังห้าว
ไฟเฮืองแจ้งในคื ไสส่อง
เมื่อนั้นตนท่าน เจ้าหมื่นม้าวมานอก สี่พั้น ๆ

◎ หยั่งหยั่งเหลื้อมสุริเยส เฮืยงบน
นายหลายมวนสี่พั้น เมื่อช้าง
ยนยนย้ายคลาวัง เถิงที่
พากแห่งห้องโฮงฮ้าน หมื่นเสา ๆ

◎ เจ้าย่างย้ายขึ้นขี่ พังเพี้ยง
แพนคำคับคั่งนา นองม้า
ผนผนช้างเฮี่ยงงา เงยแกว่ง
เด็งด้ำฟ้าดาวข้อน ฮุ่งจวน ๆ

◎ ซะพาดเทียนทองเทส ดวงปาง
ออระควนไบฮ่มเฮี่ยง ฮิมถ้ำ
ผ่อเห็น ผดูทางเท้าดงงวน ห้วยตาด
ดีก่อ น้ำวังกิ่งกอไค้ แค่หิน ๆ

◎ คลาดแห่งหั้นเถิงที่ ผาทอง
คืนดอยมี่แฮดเสือ สิงห์ช้าง
นองพลขึ้นภูคา เถิงเหล่า
เมื่อนั้น งว้างสว่างฮ้องนางหนุ่ม ตกใจ ๆ

◎ ขึ้นแค่ห้วยทางเก่า นับคาว
พลหลวง นอนในดงย่อมเจี้ยว ไปเช้า
หลิงเห็น ฮาวเขาข้อแถมออน เหลืองบั่ง
เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ผู้ที่เหง้าเหลี่ยวต้าน หมู่นาง ๆ

◎ เจี่ยมกว่า ขึ้นกิ่งท้าวเมืองไหย่ ปะกันหลวง
ยังห่อน เอาสู่มาท่องทาง ดั่นนี้ ฮู้บ่อ
เมื่อนั้น นางขวันฮู้ ขานคำ ท้าวฮุ่ง
บ่อห่อน หว้ายเถือนไม้มาพี้ พากเมือง ๆ

◎ เทื่อนี้ พระราชได้เมืองมุ่ง นครหลวง
บุญบาเจือขุ่มตู เปนข้อย
เขาก็ ปุนคำต้านแขงาม ทูนยี่
บัดนี้ บุญหุ้มเก้าฝูงข้อย ก็จิ่งเห็น ๆ

◎ ทุกที่เทียนฝูงหมู่ นางแกว
ไสไยบาแจ่มเจือง ใจแจ้ง
ก็ท่อ เห็นแถวถ้องมาดา ดวงดอก
หอมฮ่วงเฮ้าคืองอ้ม ม่วนเมือง ๆ

◎ อันว่า ก้ำขอกข้างลุงซึ้ม สองสี่ นั้นเด
คือคู่ บุปผาเฮืองแค่กอ แถมก้าน
ภูมิท้าวแพงไต แวนยิ่ง
เขาพ่ำต้านเจืองหลั้น ม่วนสวย ๆ

◎ พระหลิ่งเนื้อท้าวฮุ่ง จานาง
ทังมวนไผห่อนปุน ปานง้อม
เผือนี้ สวางคุนคุ้มถ่าแนน เนืองกิ่ง กันแต้ว
ฮักพ่ำพ้องจิงแท้ เที่ยงมะโน ๆ

◎ เมื่อนั้นเขาจึ่งไหว้นบบาท   บาหาน
เขาก็ โมทนาคอมทั่วดิน   แดนฟ้า
ยอคุนเจ้าพานคำ   แหนฮ่าง
พระบาทเจ้า แผ่นหล้าคือกู่   นครทอง ฯ

◎ ตกต่างท้าวเพาะเพื่อ   ดุงอาว
ฮู้ว่า หมองไจนอนแค่ดง   ดอมข้อย
คูก็ นองมาข้ามภูสูง   แสนง่อน
เห็นดอกไม้จาวส้อย   หล่นเหลือง ฯ

◎ บ่อห่อนฮู้ จักชื่อ   ส่าชี้
ทนสะแดดานคั่งเคือง   ฮมฮ้อน
เลยลวด ทวนมาข้ามเขาแดน   ดั้นพ่าง
เห็นดอกไม้บานซ้อน   หล่นเหลือง ฯ

◎ ดูย่อม คึดฮุ่งเจ้าผู้หยู่   เชียงเคือ พุ้นดาย
โสมคานเนาต่างเมือง   ไกลท้าว
นุเนื้อเนื่อนางขวัญ   ไยยี่
เจ้าหมื่นม้าวเมืองแย้ม   ม่ายหัว ฯ

◎ ผ่อเห็น ดวงดอกต้างจาวจี่   หอมออน
พะนัวบ่านแค่ผา   หอมเฮ้า
อันว่า นางเมืองส้างเชียงเคือ   ง้อมม่วน
เปนยอดเหน้าเทียมท้าว   เพื่อนนอน ฯ

◎ นางหนุ่ม ต้านถึกถ้อยคำม่วน   เสียงหวาน
กอนความเขาพ่ำเคย   เจืองเจ้า
ดี้แก่ ทองบานหน้าบานเฮือง   ถ้อยถี่
นกเยี่ยเค้าบินซื้น   ฮ่ายคอน ฯ

◎ พี่ท่านเจ้าเชื้อส่ำ   นางเมือง
ธรรม์ย่ำ คือภูธรแส่งหอม   คูข้า
กับทัง บุญเฮืองเหน้าเชียงส่า   อั้วค่ำ
เจ้าติ่วส้อยไจแจ้ง   เกิ่งกัน ฯ

◎ นางขวัญผู้ แวนเบี่ยว   จาม่วน
ท้าวฮุ่งเจ้าทองด้าน   เล่าหัว ฯ

◎ ผ่อเห็น ทะล่วนไม้ซ้องกิ่ง   กิสนา พุ้นเยอ
พะนัวเนื้องกินเกี่ยง   หอมเฮ้า
พายขวาต้นพิมมะเสน   เปนดอก
นกเอ่งเค้าชมหนั้ว   ดอกดวง ฯ

◎ เบื้องขอกซ้ายเฮืองเฮือ   ทองหลาง
เลยพด เถิงดงหลวงย่อมเชี่ยว   ทุกมื้อ
เที่ยวทางเท้าสิบป่าย   วันฮอด
แม้งนิ่ง เถิงเห่งไกล้เชียงล้าน   ป่าดาล ฯ

◎ ทุกที่เทียนมี้หมาก   แถมพู
พลบาคานล่วงเลย   เมื่อหน้า
เล็งเห็น ฮงฮงเหลือมเซนทอง   ทวนย่าง
แต่นั้น ล้าข่วงข้าภูไหย่   เห็งคาว ฯ

◎ ผ่อเห็น พ่างพ่างไม้ลมเบิก   ใบบึ่ว พุ้นเยอ
สวาว ๆ เสียงแซกคะเวา   เวียนฮ้อง
ลิ่วลิ่วข้ามภูคา   พ้นง่อน
พลพวกพ้องเดินแส้   แส่งคัว ฯ

๏ ว่อนว้อนก้องควานเบ้า ชะไนเนื้อง
เซิ่นๆ เสียงชะนี่ฮ่ายฮาว ปื้นก้ำ
ชะถอนช้างพังพาย ย้ายย่าง
มยุราชซ้ำเสี่ยงห้าว เฮ่งวอน ฯ

๏ แม้งนิ่ง พดไหย่เท้าเถิงที่ บางบิน
ซอนซอนพายแกว่งกะดิง ดังก้อง
นรินท์ย้ายพดเพน ลุ่มเครื่อง
ลงจากช้างเมื่อห้อง แท่นขวาง ฯ

๏ หนักเหนื่องด้างเฮื่องเฮื้อ ดาวค่ำ
ฝูงนางพับจอดเกย เฮี่ยงฮ้าน
ธรรม์ย่ำขึ้นสถานทอง เทิงมาด
เข้าสู่ห้องเถิงกว้าน นั่งเนื่อง ฯ

๏ พระบาทท้าวต้านต่อ ลุงอาว
เพิงที่ ควนขุนฟองฮึบเมื้อ เถิงไท้ ดี่ดี่
เฮาก็ เขี่ยวคาวได้เมืองขวาง มาฮอด
เถ่าที่เหง้าลุงน้ำ อ่อนอาม ฯ

๏ แล้วทอดถ้อยแถลงสั่ง เอาเถิง
ความไดโดยสิ่งเมือง เห็นเมี้ยน
ทูนทงไท้ผดควน ภูวนาถ
เมี้ยนสั่งแล้วปะนมเจ้า เถิกลา ฯ

๏ ผ่อเห็น ซะพาดซ้ำย้อยกิ่ง เกี่ยงทอง
หั้งหั้งถวาล่วงทาง เที่ยวผ้าย
ผัดผองไกลเงินยาง ยาวโยชน์
หว้ายท่งกว้างเถิงที่ นครหลวง ฯ

๏ แพ่งๆ เหลื้อมซ้อยโชด์ ปางทอง
มันก็ แยงเซี่ยงจวงสู่นาง ในห้อง
ขุนฟองเข้าเถิงนาง คั่งจอด ?
อั้วค่าย้องงามแป้ ແປກເຊີ່ຍນ ฯ

๏ ฮู้แกว่นหลั้นสะกาทอด เพเบิ่ง ?
วันดี่ทูนบาทสอง สมต้อง ?
เขาก็ เต็งความฮ้องขอมื่ เพโจก ?
บางซ่อยเจ้าเฮฮ้อง เฮี่ยกตาม ฯ

๏ แม้งนิ่ง สูรย์ต่ำค้อยลับโลก คันธร
เมื่อนั้น อามองค์เห็นอ่อนฟอง เดยต้าน
อวนก็ พะเนจรดั้นดงขวาง มาฮอด แดรือ
พระบาท เจ้าแผ่นด้านยังค่อย สวัสดี บ่อเคๆ

๏ เมื่อนั้น อั้วงวากหน้าจงจอด อวนมะโน
ฟองก็ ปะนมชูลี่ขาบกร กอยไหว้
ภูธรไท้เร็งโณ ยสิ่ง
ถามข่าว เจ้าติ้วส้อยพายพี้ แต่ไกล ฯ

๏ เจี่ยมจากห้องเมืองมิ่ง เงินยาง
ครี่ไพเพลเซี่ยว เซาซว้าง
ทานพายได้เมืองปะกัน ท้าวกว่า
คิดพี่ผู้ธรรม์อ้าง บ่อลื่ม ฯ

๏ ถอนว่าไว้อ้ายคว่าง แซงเมื้อง
แสนดอยหลิ่มหมื่นดง เทิ่นซ้าง
ก็เพื่อ ค่ำเคื่องฮ้อนจงเฮียม ฮื่ฮ่ำ
ผายแผ่นกว้างเถิงที่ เชี่ยงอินท์

◎ ประดับต่ำก้อยท้าวตั้ง ถแตงนาง
นางก็ ขานคำถวินขอบใจ เจื้องเจ้า
ก็ย่อม คนึงเถิงน้องนงปาง หุยฮุ่ง
อั้วคำ ผู้ที่เหง้าถามฮ่าง การเมื้อง ฯ

◎ ท้าวฮุ่ง ได้ดุ่มฟ้าขึ้นก่ง นครปะกัน
เจื้องหานจัดไล่นา กอแก้ว ฮู้ไบ่
ภูธรให้ไผมา ไผหยู่
ค้ายบ่าวแก้วเจื้องเดี้ยง ดั่งรื้อ ฯ

◎ อันว่า เจ้าอู่แก้วโสมสอาด ปานไผ พี้ซาม
ลื้อมา เถิงเงินยางว่าเจื้อง ฟูมเฟื้อ
นักก็ ยูใจเจ้าซาซาย ให้เดื้อก
แควนบ่อเอื้อฝูงเถ้า ดั้งดู แถนอ ฯ

◎ ชะเพื้อกพ้อมนายฮื้บ ฮับขาน
ฟองก็ ปะนมวันทาขาบกร กอยถ้วน
อันว่า ภูบาลฮู้ มื้ใจ ฮักมากจิงแล้ว
ดูดั่ง กั้วอู่แก้วกอยกั้น เกื้อนมะโน ฯ

◎ พิมพากพ้องพรหมรึ้ด เซี่ยนโสม
คื้อมื้ ในอินโทที่เฮา แฮงอ้าง
จาระจาเถ้าโฉมองค์ ออยอ่อน
เหมื้อนดั่ง น้องท่านล้างพะไม้แม้ง แต่หลัง ฯ

◎ ระซ่อนเนื้อคู้ก่ำ ผมหอม
คื้อจังกอนเกิดมา โฮยเฮ้า
เที้ยมเงาง้อมคื้อตน ตางฮูบ
อันว่า มาฮอดพี้จอมเจ้า หากจักเห็น หั้นแล้ว ฯ

◎ เมื้อนั้น อั้วดูบหน้าเหลี่ยวเหลื้อด ลักฟุ่น
ทั้งหลายเลยเดื้อดแด ดอมเจ้า
ฮู้ว่า บุญเจื้องกว้างทุกพาย มาอ่อน
ได้ดุ่มฟ้ามวนเต้า ส่วยทอง ฯ

◎ หนแห่งเบื้องดูหยู่ เงินยาง
ขอแก่ บาเจื้องผายโผดอัน เมื้อหน้า
ฟองเล่า พองคำต้านตามกอน ฮับพากย์
ได้แผ่นหล้าเที้ยมเจ้า ห่อนมี่เมื้อใด ฯ

◎ ชื้อว่า นางฟากด้าวหนแห่ง นครพรหม ก็ดี
รื้อจัก เที้ยมสองสื้ดูกดุง เมื้องล้าน
แม่นซื้อ คิ้งกมแก้วขวั้นเวี้ยน ลื้อนาด ก็ดี
เจ้าติ้วส้อยจงด้าน ฮ่อเฮา พี้ตาย

◎ แม่นว่า พระบาทได้ช้างเผื้อก แสนล้าน ก็ดี
ยังเล่า แพงพานคำกว่าของ แกวแย้
ธรรม์ยำได้นางคาน โสมสอาด ก็ดี
แนวกว่าแท้นามท้าว ที่เซิ่ง ฯ

◎ อำนาดเฮี้ยงตกต่าง บุรี่
เกิ่งญารื้อแทบเที้ยม จอมเจ้า
สาวสี่ชั้นปะกันเกี่ยรติ ยดยิ่ง
ผู้แห่งเหง้ายินค้ำ คอบวอน ฯ

◎ ฟองจิ่งด้านขานตอบ เทพี้
ภูธร แพงเงินยางกว่าปะกัน แสนตื้อ
เมื้อนั้น เกิ่งญาส้อยสี่ไส สงวนมาก
หุ้มแถะมื้อเซิ่งเฮี้ยง ฮอดปี้ ฯ

๏ สีฮ่ำถ้อยแถมปาก ปิ่นกอน
คำดีเดียวแผ่ผด เปนกว้าง
อันนั้น ตอนว่าบุญมีได้โดยใจ จงอ่าว
รือจัก ตอนสืบส้างเปนแก้ว เกิ่งเมือง ฯ

๏ เชื่องถ่าวได้ปะคาดั่ง สามพัน
บาเจื้องจงจอดเฮา ทังง้อม
ซะบุเนื้อนางวัน ขาวผ่อง
ตอนว่าท้าวฮุ่ง ได้ต่อหน้านอนพ้อม ไปส่งวน ฯ

๏ โสมอู่แก้วผาผ่อง ผิวงาม
ดูผิวนวนละมานลูกแมน มีเชื้อ
ท่อว่า บาไทท้าวยังหุม เห็นไหย่
เซิ่งซ่าเฮืองเถิงพี้ พ่าวอน ฯ

๏ รือจัก เทียมบ่อน้ำใจไค่ เงินยาง ได้เด
คือดั่ง ธดทีไหลผ่าคอน ดูค้น
บาไทท้าวผางยัง ยินพี้
ตอนว่า มาฮอดพี้พายพ้น พ่างเฮา ฯ

๏ อันจัก เด่งถี่ถ้วนงามแจ่ม ปะจงใจ
ท่อว่า ภาสาเซาต่างเฮา นางนั้น
หะรืทัยอั้วหมองใน น่านส่ว่าง
เมื่อนั้น ผู้แห่งเหง้าน้องพี่ อามคาย ฯ

๏ ดั่งนั้นรือจัก พ้นแห่งห้องนางนาค เชียงเคือได้เด
ก็เพื่อ พงสาสายสือนาม แนวไกล้
ตอนว่า บุญเจื้องท้าวคืนมา เมืองเก่า
พอแค่เปนซ่วงไซ้เทียมท้าว แทนคื้น ฯ

๏ ฟองเล่าข้อค้านม่วน ฮับขาน
แพงสี ในเงินยางยิ่งพระจันทร์ เจียรแจ้ง
คันว่า ดาราเหลื้อมไสแสง ซ้อยโซด
ระดูเมื่อแถ้งไททั่วง ทั่วแดน ฯ

๏ อันนึ่งคือคู่มะโนดท้าวได้หมู่ บริวาร
นางแกวแสนส่ำสาว สงวนพ้อม
เปนแต่ สมภารท้าวมีบุญ ตั้งแต่ง
อั้วค่ำ ผู้ที่เหง้าต้านอ่อน อวนฟอง ฯ

๏ ล้ำท่อนท้าวหนแห่ง นครปะกันนั้นเด
เปนกะดานทองแผ่นเดียว ดูกว้าง
เฮาก็ ชมงันตั้งบุญบา ดุดาภ
ยูยี่ ส้างก่งท้าวดุงบ้ำ หยู่กะเสิม หนี้แล้ว ฯ

๏ ฟองก็ ฮับพากข้อทูนแทบ มนีสี
เดิมคำควนซู่อัน เอาไหว้
เมื่อนั้น เทพีไท้ปุนแค มานอก
พระบาทไท้ธรรม์ เหง้า หยู่คอง แลซาม ฯ

๏ แล้วบอกถ้อยแหนอ่อน อวนฟาย
บาก็ ยองคำเฮวเฮียกผี ฝูงเหง้า
ฮมฮมเบื้องพี่ทวาย ถงเทียน
เมี้ยนหย่าแล้วปะนมเจ้า นั่งเนื่อง ฯ

๏ ฝูงส่ำซ้าเซาเบี่ยน บั้นโดง
กัวเมาเมื่อสู่พยา ธรรม์ต้น
ปุนเภาชน์ย้ายมาโฮม เฮียงพ่าง
ทุกที่ล้นเมื่อห้อง คั่งคน ฯ

◉ ดูจิ่ง ได้ต่างท้าวทัวระท่อง มาเถิง
ยากังวลค่อยกิน กัวแค้น
เหมื้อนบ่อ ฮมเพิงห้องเงินยาง ดื้มเฒ่า แดนอ
ฟองเล่าต้านแหนแหน้น กล่าวกอน ฯ

◉ ดูก็ ม้างเผ่าท้าวเททาน เมืองปะกัน
คอนคอนคึ้ดฮุ่งหลัง หิวไห้
เทื้อนี้ ภูธรท้าวพลันเฮว คึ้ดพี่
หว้ายป่าไม้ดงกว้าง ด่วงคาว ฯ

◉ เมี้ยนหย่าเข้าทุกที่ เทลง
โฮมพาวเนาเท่นทอง ดายต้อง
ซะบองเนื้อขาวฟอง อั้วค่า
เมี้ยนสั่งก้อยแถมพ้อม ตื้มกอน ฯ

◉ มิ่งค่อย ทูนบาทไท้แวนว่า คำควน
ภูธรจักฮอดดุง วันหน้า
ปุนคนให้อวนฟอง แวนอื้บ
ขึ้นสู่เจ้าสุ่มฟ้าเถิงที่ โฮงหลวง ฯ

◉ หลานก็ ผาบกึ้บก้ายาวย่าน ไพชวาง
เฮวทางจัดพวกพล เดินช้าง
ดงดอนข้ามคีรี ยาวย่าน
หว้ายป่ากว้างเถิงที่ บางบิน ฯ

◉ ผู้ผ่านท้าวไชช่าว แชงาม
นรินท์จงจอดดุง ทังป้ำ
เจี้ยมแต่ ฮามเมืองขึ้นนครปะกัน ไกล้ฮอด
กายง่อนข้าเขี้ยวช้าง ไช่ปะมาน ฯ

◉ เมื่อนั้น ภูวนาถท้าวชื่นชื่ม ชมคดี
เลิงเลิงจงจอดหลาน ธรรม์เหง้า
ท่อว่า คองหนห้องบาดี้ กะดันโลก กี่คาย
คือคู่เทเวศ เจ้าแผ่นพ้านองน้ำ โลตลง ฯ

◉ ดูโชคช้อยได้ดั่ง ปราถนา
เทื้อนี้ หายจ่านงด่างกะดัน เลี่ยไว้
เดยดวด ปุนความให้นางเมือง มาเที่ยว
ป้าฮอดพ้อมเที้ยมท้าว แทบดุง ฯ

◉ ป้าก็ เหลือเหนี่ยวไหว้วอนเทพ ทัวระมาน
มากแล้ว
เยี่ยวว่า พายแมนสุงเกิบแฮง ฮุมไท้
เทื้อนี้ บาคานท้าวเทปะกัน มาฮอด เฮาแล้ว
เจ้าก็ หว้ายป่าไม้ไปพ้อม ฮับหลาน ฯ

◉ คึ้ดฮอดแจ้งจงจอด นัดดา
เยี่ยวบ่อ ทานพายดูหยู่ดุน เดยข้อง
เจ้าค่อย ไปที่เก็งญาแก้วไล่ดี้ อั้วค่า
เยี่ยวว่า ใจเบี่ยดพ้องพายแย้ ย่อยคดี้ ฯ

◉ กอยก่าวต้านตามแพ่ง เพ็งมา
บุรี้ พายเงินยางว่าเฮา เปนต้น
เมื่อนั้น เก็งญาขึ้นพังทอง ย้ายย่าง
คนเดื้อนล้มตามเจ้า จากไป ฯ

◉ เถิงต่างกว้างโฮงฮาช เชี่ยงลา
โฮมไวฮับแม่เมือง เมื้อห้อง
พอเมื่อ วันคลาค้อยหลื้มคอย ไกล้ค่ำ
เขาพี่น้องเนาพ้อม แม่คน ฯ

๏ ปั้นชิ้นช้ำคำน้อยสอนสั่ง สองนาง
มัคนี้ บนดินเซิ่งซ่าเจือง จิงแจ้ง
พอที่ สวางปุนป้องลำเนน เนื้องกิ่ง กันตาย
ปั้นถ่าวแม้งกอนซ้อย ซอบชัม ฯ

๏ ลื้อว่า เจ้าอยู่แก้วงามยิ่ง เมี่ยเจือง
พอที่ บุญกัมมาฮ่วมเฮือน เฮี่ยงพ้อม
ควนค่อย เนื้องไจต้านแชเดี่ยว เติมชอบ
ยู่ยื้อมแนมเนือ แนบนอน ฯ

๏ หย่าเบี่ยดถ้อยฮึดอบ เตียนตนท่านนั้น
ภูธรเห็นหน่ายโสม เสี่ยเส้า
หย่าได้ มัวเมาด้วยอาเสดียน สมแพ่ง
สิ่มที่อยู้ เปนเจ้า หล่าหลง ฯ

๏ ดูแต่งย้าวหอมเพื่อน หยิงชาย
พึ่งภูธรหย่าเสีย สันเถ้า
ฝูงได มีคุนแท้ยังหลาย ตางราช
ควนปูกให้เปนเหง้า แบ่งบง ฯ

๏ ขนาดนิ่งนั้นตนเพิ่ง ภักดี
คองกูสอนจื้อจง จำหมั้น
ซื้อว่า แนวไกลแก้วเทพี้ เอาพ่างเพิงแล
บ่อห่อนแค้นคำฮ้าย ฮอดเฮา ฯ

๏ ฝูงได คึ้ดต่างข้อแชแผก ผิดคอง
เมาสุราแว่นวอง แวนเว้า
ตันขุนแล้วยังคอง ตกต่ำ
ซื้อว่าแนวพ่อ เจ้าลุ่มฟ้าเพิงเว้น ว่องไกล ฯ

๏ หย่าได้ บีบไพ่น้อยยี่ย่ำ เอาสิน
ยูท่าง ไทเที่ยวสีนป่องแดน เดินค้า
คานค่อย ขึ่นไจเว้นวางการ ทำบาป ดี่ตาย
ดั่งนั้นเทเวส เจ้าแผ่นฟ้ายอย้อง ช่อยชู ฯ

๏ คันว่า เมี้ยนคาบแล้วเมือสู่ โสดา
เนาพี่มานยูท่างเฮา ปองกว้าง
คำจาแท้ทุกอัน สอนสั่ง
ตามไต่หล้างเจี่ยมแต่ บูฮาน ฯ

๏ ยั่งยั่งหน้าอ้วชื่น ชมสี่
เยี่ยวว่า ภูบาลพระบ่อแต่งพอ เพี่ยงอู้
เพพี่พ้อมนงจาว หน้าหนุ่ม
หน้าไหย่สู้สงวนไว้ แว่นเมื่อง ฯ

๏ ไต้ลุ่มฟ้าคนเบี่ยบ ปี่นยส
คองเบาพอฮุ่งเจือง เจี่ยมแจ้ง
ผากคเท้าเถิงไกล กอยต่าง
เปนดั่ง ไม้เมื่อแล้งเดือนห้า หอดฝน ฯ

๏ แม้งนิ่ง พ่าง ๆ ค้อยวันลั่น ลับเสมร
พลแสนตาชู่พาย มวนพ้อม
เที่อนี้ เทพาพ้อมพลอินท์ ชูช่อย
จอมหยู่ฟ้าปุนป้อง สูกแถน ฯ

๏ ยังค่อยค้ำคุนยี่ รื้อสาย
แดนเมื้องจำจิ่มไกล ดูกว้าง
พังพายพ้อมฝูงนาง พลไพ่
ม้ามากห้างตามไท้ ที่เซิ่ง ฯ

๏ เจ้าค่อยข้อแรกถ่าว นายเฮือน
ปุนคำเฮ่งย่ายวง ขุนข้อน
ตาเผือนเข้าควายหลาย เหลือเพื่อน
เข้าห่อต้อนตงถ้วน คู่คน ฯ

๏ เขาก็ หว้ายเถือนกว้างไพเพด พิษดา
ฮามอ่าอื้คุ่งดอน คนเต้า
เมื่อนั้น เก็งญาต้านเดินซา ขุนอ่อน
ฝูงพวกพ้อมธรรม์เหง้า แห่แหน ฯ

๏ ถ้าท่อนท้าวคนรไหย่ เงินยาง
แจนแคนจัดพวกพล พอยเค้า
ตวเพนพ้อมเชนคำ เมี้ยนหมู่
ม้ามากเค้าเซาแห่ ส่องพาย ฯ

๏ บ้าจากห้องจันรี้ พังทอง
ผันผายยกย่างเชิง ซ่ำย้อง
ระบองหน้าอาถัว หลายต่ำ
คถาจากห้องโฮงฮ้าน หมื่นเล่า ฯ

๏ แม้งนิ่ง ดูรย์ค่ำค้อยถงถุ่ม ยุคันธร
โฮมต์เอาตามแม่เมือง นางท้าว
ขอนขอนช้างพังพาย ย้ายย่าง
แม้งนิ่ง เถิงแห่งด้าวบ้านเก่า เวียงอินท์ ฯ

๏ ห่าง ๆ เหลื้อมโฮงฮาร มุงคำ
ส่องสี่หวานแม่เมือง เมื่อห้อง
ธรรม์ย่ำอั้วอามคาย หนิงมาก
ค้ายส่ำน้อง นงหน้าเขาอ่อน เอ็ดควง ฯ

๏ เทิ่ยมแทบบ้ำต้านปาล หุนหัว
ระงมในโฮงหลวงชู่พาย คนเต้า
ปุนความต้านนายคัว แควนต่อน
พรระบาทท้าวธรรม์เหง้า สู่งาย พี้ตาย ฯ

๏ พึ่งยิน ฮว่าน ๆ ฟ้าดังสนั่น เสียงเนือง พุ่นเยอ
พะพายพานพัดยอดคาน ตื่นบ้าน
บาเคื่องเจ้าฤกปะกัน ไกลฮอด เฮาแล้ว
อั้วค่าเจ้าสินด้าน ถวควอน ฯ

๏ ฮ่อนฮ่อนกั้นจงจอด วอนมะโน
คอนคอนคือคู่หนาว จักไร้
ก็เพื่อ เยโกน้องไกถนาน นักชิ้น ฯ
ฝูงพวกน้อยยวงได้ แต่งตัว ฯ

● สะแกวกเนื้ออั้วคำ ประนมถวาย
โฮมเสถารวนแม่เมือง ธรรม์เหง้า
ถ่ำถ้ำบ้ำทวายเสวย แล้วหย่า
เมี้ยนหมู่เข้าเทพ้อม พ่องดง ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องงัววาด คำยวง
เสี่ยงนั้นปงบ่าวคัว ควายช้าง
เฮือง ๆ เหลื้อมปะกาโย แจ้งส่อง
อั้วค่าผู้ธรรม์อ้าง ถ่าวกลอน ฯ

๏ ไหก่องเหล้าปุนสี่ พันหาม
ดอนท่ำดูหมื่นฝูง แกวม้อย
อันนึ่ง พายแคนฮ้ายฮามทาง หิวหอด
เดินแต่งอ้อยปุนได้ หมื่นถัน ฯ

◎ บ้าหอดถ้อยถวินกล่าว กุมารี
อันใดดีบ่อกว่าแพง กูฮู้
ทำใดให้แวนดี คูซอบ
พระบาทผู้ ธรรม์อ้าง อ่าวหลาย ฯ

◎ บัดนี้ ทุกซอบพ้ำเค้าส่วย สินทอง
ควนที่ ทำบีปายแผไป ปุนกว้าง
ดังนั้น เสนาท้าวทังสอง ซมซื่น
ค้ายไพ่พ้ำหุมอ้าง ซู่คน ฯ

◎ ฝูงอื่นพ้อมแสนส่ำ ซาวปะกัน
หลายภาสาแล่งดน เติมเต้า
เขาก็ ซมงันด้วยบุญบา ดุลาภ
ยู่อ่อนผู้ ธรรม์เหง้า แต่งปอง ฯ

◎ เมื่อนั้น โสมฮาบอั้วซานแม่ ปะนมกร
ซะบองคิ่งคือคู่อินท์ เอาตั้ง
ฮอน ๆ เหลือมแขงาม เงาส่อง
เส่งถ่ำฟ้าดาวตั้ง ดาดเดียร ฯ

◎ กาก่องอั้วเซินแม่ เมือนอน
โสมสเถียนเถิงแท่นคำ คุนแม้ง
ดมออนต้องส่วนทอง หน้าต่าง
อั้วฮู่งท้าวนอนแต้ง เต่ากะสัน ฯ

◎ พ่าง ๆ ใกล้สูรย์ส่อง ปะกาโย
คอนคอนหลับเต่าผั้น แฝงน้อง
สวาสวาพ้อมกุดโต ตบปี๊ก
จุกตื่นหม้อมไหลฮ้อง เฮียกอวน ฯ

◎ เจียมแต่ ทัวระคึกน้องนี้หยู่ วอนกะสันนี้แล้ว
ทนสะแดเดียวใค่หุม เห็นหน้า
ผายผันเปืองแคงบาง ไบไหล่
ซดเนตรย้อยฮำหน้า ถั่งแถว ฯ

◎ ลูกไพ่พ้องฝูงเพื่อน กะทำคัว
แกวแกวความแต่งพาย ถงต้าง
หนัวหนัวก้องโฮงหลวง คนคั้ง
โสมฮาบผู้ ธรรม์อ้าง อู่อาม ฯ

◎ ซะพั่งพ้อมยกย่าง คดาสถาน
นางงามสะเกลสง สี่แล้ว
ผาน ๆ เหลือมบัวทอง เทียมพ่าง
แลซู่ซั้นตู้พ้อมพ่ำ ตะการ ฯ

◎ ม่างม่างนั้วส้วยไส่ สมมนึ
จันโททานกินเล่น สมคู้
นงสี้ยองบังเซิง งามเคียน
น้องพี่ผู้ธรรม์อ้าง อ่อนอาม ฯ

◎ อั้วเปียนเสื้อเจ็ดเทือ ทงโสม
ผิวพรรน์งามดั่งอินท์ เอาตั้ง
ฮอยว่า ถองใจเจ้าพานคำ น้องเจื้อง
มะโนพาดพั้งแดได้ ดั่งใด ว่าเด

◎ เนื่องเนื่องเนื้อปุนเบี่ยม กินรี
ไผหลิงแลถ่ำเลย ลืมเข้า
คอคางหน้าใสสี ผิวผ่อง
ปะดับดอกไม้ฮวายเก้า ก่อมผม ฯ

◎ คั้วก่องด้วยสันสิ่ง กงพระราม
ทงสี่ตาเคี่ยมนม นาวตั้ง
กะจอนกวามแก้มไกวแต คานสวาท
เต็งต่ำแท้ตาพั้ง พาดไหล ๆ

◎ ซะพาดพ้อมบ้ำซ่ำ นางเซ็ง
อามไหเซาคู่เคย ตางเจ้า
เถยถวด ปุนคำต้านเต็งกัน กอยกล่าว
เจี่ยมแต่ เปนซว่างไซ้เที่ยมเท้า แทบตื่น ๆ

◎ เซาข่าวห้องหนแห่ง นครพรหม
คูดั้ง แพงสินโสมเบียบสวรรค สาวฟ้า
ภูธรพุ้นกงดิน แดนทึ่บ
เจ้าอู่แก้วนงหน้า หมื่นสนม ๆ

◎ ถ้านี้ หนักคู่ล้านดงทึ่บ ธรนี แดนอ
คำอาฮมดั่งไต ดูข้อง
อามคายหน้าสาวสี่ สินสี่
ปะดับเคื่องย้องฮวายเก้า ก่อมมวย ๆ

◎ ยาบยาบ สาวช่วงไซ้ยอยื่น วันทัง
ระทวยโสมถ่ำนำ คิงค้อม
ทันตังเหลี้อมพิมพาย พายเพส
แคงเคื่องพ้อมสองแก้ว เกิ่งกัน ๆ

◎ ทิพเนตรเหลี้อมเหลี่ยวเหลื่อด คอยคน
นานายังต่างโสม สันเต้ม
เฮาบ่อ อาฮมห้องปะเทเส สงวนยิ่ง
สี่ส่องขึ้นดูเซ้ม แซ่งปาง ๆ

◎ ฮอยว่า ท้าวฮุ่งฮุ้ ทุกสิ่ง แสนกะสันแดนอ
ว่าจัก วางไตดูดั่งยิน คาค้อย
เปนดั่ง บุบผาเนื้อหิมวัน ทิพฮูบ
มีดอกไม้ดวงซ้อย ซู่ประการ ๆ

◎ ภุมมะเรสตั้นเดินจวบ เจี่ยระฮม
สงสารแสนสิ่งไจ จงสะบั้น
ว่าจัก ทวายชมซ้อนดวงได ดี่ก่อน
หนแห่งหั้นบาท้าว ดั่งเดี่ยว ๆ

◎ เจ้าเอดค้อมทั้งอ่อน เอ็ดดวง
สี่เสดี่ยวสาวลูกถุง ฮือซ้ำ
ฮมฮมก้องโฮงหลวง คนคั่ง
เซื่องจิ่งหน้าปงย้อง หยั่นแคง ๆ

◎ เซ็งซ่ำม้อยสันหลั่ง โดกา
เฮาจัก ทำตนแซงแซ่งเซา ฮื้อฮ้าย
ถางนางเทียนตาตน ตั้งก่อน
ทัดดอกไม้แซมซ้าย ซุ่มมัน ๆ

◎ เฟื่อง ๆ เสื้อขาวอ่อน ขายโสม
เต็งผิวผางบ่อทัน เทียมได้
ถอนถายเซ้าเบื่อโถม หมองหม่น
ถางพ่องสิ้นแซงได้ คาดเซ็ง ๆ

◎ เซาบื่นห้อมแต้มฮู่ง หายหมอง
กวมเวงตาผ่านไป ปอมคั้ว
ถางนางเสื้อขาวฟอง เมี้ยนหมู่
ผินนุ่งพ้อมทิวสั้ว ส่ำเดี่ยว ๆ

◎ ประดับหมู่ต้างเสาไร่ง ราวลำ
งามเส้ดี๋ยวทำช่วงนาง นงหน้า
ดางคนเลื้อยมมะนา ไบบ่า
คาดถ่องซ้องเมื่อหน้า แปกเขา ฯ

◎ อันนั้น เชื้อแม่ฮ้างแฮงคว่า เฮเมือง
พายใน มีโรคาดั่งเฮา แฮงด้าน
ดางนางเลื้อดะไบเหดือง เหลื้อมแฮ่ม
ยามเมอ ไปคว่าบ้านกนน้อย แนบแอว ? ฯ

◎ แด่มแด่มลื้นโดมปาก พอหู
เยียวว่า ชาวแถวเขาซากเห็น หุ้มแท้
ดางนางเลื้อชมพู เมี้ยนหมู่
ทำทุ่ยเนื้อผิวแหล้ จิ่งจาว ฯ

◎ ดุกนั่งพ้อมพอคู่ ควนเหลี่ยว
เปนต่าวดนมหยู่เพี้ยง พายซ้าย
เขานั้น ทวนเทียวไกล้ตื้นมือ ไร้ช่วง
อันจัก เด่งด่ำแท้ดีฮ้าย แค่เส้มอ ฯ

◎ ช้างช่วงพุ้นหมายหมู่ ผื่นแคง
เสื่อเพอเปนดั่งผี ดูนม้อน
มือทวยแย้นแยงบัว บักบื่น
จักว่าเถ้าคูช้า ไซ่ดะเทิน ฯ

◎ บางพ่องพ้อมไทถิ่น ต่วนสดา
เขาก็ ซวนกันไปไค่หุม เห็นเจ้า
ทงกะจอนพ้อมกาต่า ผื้นนุ่ง
ผื่นเพดพ้อมเงินหน้า ก่อนดะบือ ฯ

◎ พุ่ง ๆ พ้อมข้าม่าน เม็งพะโค
อาวพายแส่ไก่มา เปนข้อย
ทำตนย้องปานนาง ทงเพด
เชื้อม่อนน้อยดื่มฮู้ ฮ่างคิ่ง ฯ

◎ อันนึ่ง ฝูงเพดฮ้ายชาวตุ่ม ชุมดัว
ซึ่งกันปองแปกนาง น่ำเนื้อ
เปนดั่ง คอยหงส์แล้วคอยกา การต่าง
คือคู่แฮ้งกินชิ้น ซากดะเคน ฯ

◎ เต็มซ่างย้องปุนแต่ ทุกชั้น
เวรได้โดยบาปเผือน ผางฮ้าย
ฝูงหมู่ ยังในบ้านชุมดัว แก้วเกส
วอนซู้ค้ายเฮียมเจ้า แจ่มสี ฯ

◎ ทำเพดพ้อมดูดั่ง เหมือนสาว
ดื่มอินที่ที่ตน เหยแห้ง
เมื่อนั้น โส้มพาวบ้ำเต็นความ แควนต่วน
เฮาหยู่แล้งคองท้าว ที่เดียว ฯ

◎ ทะด่วนช้างชัดแทบ เทียมเกย
งามเส้งยมส์แม่เมือง เปนต้น
ผายผ้นชิ้นทองไต ปะคือมาด
อั้วค่าผู้ ทองด้าน เถ่าตาม ฯ

◎ ชิ้นชี้ช้างตัวอาด บุญกอง
เปนจอมไทแต่ใน นครด้าน
อามคายหน้าชาวฟอง น้องพี่
พังปากด้านเสียงห้าว คู่หงส์ ฯ

๏ เล็งที่ถ้วนเสมอฮูบ กินนรี
ทงคำควนย่างเพียง พายช้าง
สาวสี่เบื้องจำมร ไกวแกว่ง
เขาพี่น้องทงช้าง คู่คน ฯ

๏ เจ้าเอดค้อมพ่ำแพ่ง เอ็ดควง
ผนผนตามแม่เมือง ธรรม์เหง้า
พลหลวงแล้ไหลหลาม เหลือท่ง
แล่นส่ำเชื้อตามเจ้า เฮือเฮือง ฯ

๏ ทะล่งพุ้นถ้ำแอ่น ผาจวง
แถวนาเนืองหมื่นผอม ผายกว้าง
พลหลวงอั้วสุมคัว เค้าหยู่
นางนาค คิดฮู่งท้าวธรรม์อ้าง เยียะวอน ฯ

๏ เมื่อนั้น เถ้าบู่พ้นดงง่อน พูสูง
ถวาพอนคับคั่งทาง หลายถ้อง
เขานั้น ดุงอาวก้ำเงินยาง ซ้ำเก่า เฮาแล้ว
ท้าวฮุ่ง ได้หมื่นห้องเฮือนกว่า เทปะกัน ฯ

๏ ฝูงเล่าข้าไซ้ช่วง ชมคดี
ก็อนอนผื้นไผ่หุม เห็นอ้าง
ลางคนได้สาวสี โสมหนุ่ม
เมียหยู่บ้านฮามฮ้าง เคียดเคิ่ม ฯ

๏ บายเหนี่ยงเข้าของหนุ่ม ทับเสีย
ผนผนเต็มท่งนา ทั้งค้าย
ลางคนค้านเลี้ยงแชง กวนด่า
ดู่นี้ เชยตาบฮ้ายแนวม้อย ดูกแมน ฯ

๏ ลางคน จับแยกเถ้ายี่ย่ำ กวนดี ก็มี
บายแขนถูหาบลง เลยขว้า
ผัวกูนี้มุงคุด แต่เก่า
ดู่นี้ เปนข้อยข้าเชยเจ้า แบ่งปั้น ฯ

๏ เขาก็ ยัดยัดให้วิบาก หลังหลาย
เสียจอมหัวกว่าเมือง เปนข้อย แถนถ
ลางคนค้านโลมเมีย แควนถี่
บางพ่องซ้ายหาเลี้ยน เลี่ยนคืน ฯ

๏ ของเก่านี้เปนที่ เฮาหมาง แถนถ
บุญแพงสินห่มหัว หุมอ้าง
ลงคนให้ ทอผัว ฮ้องฮ่ำ
ลังบ่อ คิดเมื่อส้างเฮือนย้าว แต่หลัง ฯ

บุญพ่ำพ้อมเคยคู่ บุคคา
ลงสารลั่งหน่ายเล คู่ฮ้าย
แหนงจัก สิ้นผมเข้าสรนา นอนคึก คึคาย
เขานี้ เชยตาบแท้ทั้งค้าย ไซ่นาง ฯ

๏ แต่นั้น ความซ่าเท้าบ้ำซึ่ม ทนสมอน
อาการผางไซ่คอง เมืองบ้าน
กัวท่อ ภูธรเจ้าเจืองหาน เห็นฮ่าง
เฮวฮีบ ไซ้ส่ำข้อยไปค้าน บ่าวเดิน ฯ

๏ เจ้ายี่ ได้ต่างท้าวมาอ่ม เงินยาง
ไผยัง ทวนใจเสินโทสมัน ควนถ้น
เมื่อนั้น ซาวพางพ้อมภูมอน ฮ้ายง่ำ
อวนท่านผู้ ธรรม์ค้น ก่อนพล ฯ

๏ ค้ายล่ำซ้ำพูพ่าง พายโซน
ผนผนผดูฮอดไน นากว้าง
มันก็ โอมคำไหว้เทพ ปะนมนาด
อามก่องเท้าเถิงช้าง ฮ่วมผัว ฯ

๏ อั้วค่า ให้ไอ่ต้านแหนดอบ ขุนพาง
หนัวๆเขาชื่นดี้ ดอมเจ้า
เมื่อนั้น ขาพวงพั้นนำทาง ทวนฮอด
กั้มขาบผู้ธรรม์ต้น แต่ไกล ฯ

๏ อั้วค่า ให้ทอดถ้อยทักปู่ ค่าบัง
เทื่อนี้ บุญบาไทห่มตู กัวไกล้ นักแล้ว
ดอนว่า เปนนางเผ้าเฮือนหลัง เหงาหง่วม
ไต้ดุ่มฟ้าตามแต่ คุนเม็ง ฯ

๏ ได้ท่อนท้าวพุ้นฮ่วม ภูธร
ฝูงคอนเขาข่าวมา จิ่งแจ้ง
เปนดั่ง พานดอนได้กินนรี ฮื่อ่ำ
เหน้าหยู่แต้งพายบ้าน บ่อบาน ฯ

๏ บัดนี้คือคู่ ฝนหยาดย้อยแส่นส่ำ ฮ่ำดิน นี้แล้ว
โทสาสังสิ่งตาน ดินหญ้า
ดางตัวเถ้านำกิน เกี่ยงอ่อน
หย้าใหม่แล้วควายเฒ่า ลื่มหลัง ฯ

๏ เมื่อนั้น ว่อนว่อนก้องเสี่ยงเสพ ภูมิ
ขาพวงยังบ่อกัว กอยไห้ว
ดูก็ ไบเทท้าวแดนผี ยาวย่าน
หว้ายบ่าไม้เมินมุ่ง เมื่องปะกัน ฯ

๏ ผู่ผ่านพื้นนางกว่า ใจแซง
ฮันพลขนันออกเมือง มาขว้าง
เต็มแฮงข้าฝูงปุน ไปก่อน
เมื่อนั้น ท้าวฮุ่งม้างเขาได้ ดั่งหมาย ฯ

๏ ได้ท่อนท้าวเข้านั่ง นครหลวง
ออระควนนางหมื่นปาย เปนเหน้า
ซะบองหน้าสาวแกว เทื่ยมพ่าง
เขาข่าวเฮืองเถิงเท้า ฮอดเฮา ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วฮุบฮ่าง งามตู
เวรเขาขานแต่หลัง เถิงเถ้า
โสมภารพ้อมบุญขวัน เวี่ยนเกิด
เหน้ากว่าเลี้ยงแพงไว้ แว่นทวง ฯ

๏ ประเสิดห้องหนแห่ง เมื่องปะกัน ที่พุ้น
สาวแกวเซิ่งช่วงตื่น ตามไซ้
มีพันเชือของหลัง เอาอ่ม
แดนเทสเท้านาไท้ ข่าวขวาง ฯ

๏ ซะพ่มพ้อมฮ้อยประเทส เทเส
มาชุม ในเงินยางกล่าวทูน ทังค้าย
เฮาหย่า สนเท่ห์ด้วยดวงสวน หินย่อย นี้เถิน
ขวนยื่ สร้างแส่งย้าวแปงค้าย ตื่มเวี่ยง นี้เถิน

๏ เผื่อนี้ดูถ้อยเถ้าเถิงที่ ธรามรน์ นี้แล้ว
บุญตามี่จิ่งเห็น ปางนี้
ภูธรท้าวยังจำ สจจเที่ยง
คันว่า มาฮอดพี้จอมเจ้า หากจักเห็น ฯ

๏ ใจท่าน บ่อข่มแพ้พองเหงี่ยง ยังเสมอ
คุนดุงเปนที่จิง จำแจ้ง
แต่นั้น ปุนดานเฮ้าฮมทวง อั้วค่ำ
พวงเล่าถ้อยถวายแล้ว ซู่ปะการ ฯ

๏ เมี้ยนหย่าแล้วปะนมนาต เถยกาย
นางเมือง ปุนเสียงขานตอบขา ขุนเถ้า
เมื่อนั้น หานพายแส้ดงดอย พ้นง่อน
ช้างเฮ่งม้าคนเค้า คืนนั้น ฯ

๏ หมักหม่อนเนื้อฝูงหมู่ นางแกว
สะดันเดียระดาดเหลือ หลังช้าง
แถวทางข้ายิงขาย กับคั่ง
คือคู่ ง้างแผ่นฟ้ามาหิ้บ เหงดิน ฯ

๏ ยั่งยั้งแส้ดงท่ง หลายแถว
นิ้นนิ้นบดซู่พาย คลี่เค้า
ทะแนวเนื้ออาวพาย ปะนมนาต
ก้มขาบเจ้าองค์อั้ว อ่อนอาม ฯ

๏ เยาวราชพ้อมบ้ำชื้ม ชมคื่
ยอขันสถาเคื่องคำ หุมให้
เจี้ยมแต่ บาสี่เต้าไกลเมือง ตะพี่
ดูอ่อนใช้ใจน้อย จอดจิง ฯ

๏ เมื่อนั้น พวงคว่ำถ้อยถนอมจอด คำควน
เร็งโฌยังได่นา กอแล้ว
อันนึ่ง หวนหาข้าฝูงมา ฝูงหยู่
แล้วซู่ชั้นดูพ้อม พ่านาน ฯ

๏ แล้วฮึบ แส้หมู่ช้างทันที ทูนดุง
อันจัก ตามอาการส่วนยัง ยาวมือ
บุญสุงอั้วขานขุน แขขอบ
มันก็ ไหว้ท่านเจ้าคำต่อ ถวดกาย ฯ

๏ เมื่อนั้น เบืองบ่าวง้อมปงฮอด ฮิมนา
สนสนพายแกว่งกะดึง ดังก้อง
ลือมันผู้บาเดียว อ้ายผ่อง
ลงจากช้างปะนมน้อม กาบกร ฯ

๏ ย่องย่องเนื้อขึ้นไหย่ ทามแฮง
นางเมือง ปุนขันสถาแต่งทอน ทังแก้ม
ถ้วคำใช้อามแถลง ถามข่าว
มันก็ ขอบท่านเจ้าสิ้นด้าน ดูกดุง แท้แล้ว ฯ

๏ ค่าว ๆ เหลือมแสงส่อง อุทัย
ดอยสูงแสนส่ำพาย งาซ้อง
ไหลลงถ้นงวงพู ตาคั่ง
บ่อชู้ ก็ส่ำถ้องแถวต้าง ซ่อแซง ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าจิ่งต้านถามหมู่ ทาส่ำ
เขาก็ ปะนมบุญสูงกล่าวแถลง แถมถ้อย
ลงนาพุ้นสามขุน ขนงราช
น้องท่าน เจ้าติ๋วส้อยตามหมู่ หนุนหลัง พุ้นแล้ว ฯ

๏ ซะพาดพ้อมอ้ายไค่ คอนชาย
ขุนยนเขาอ่อนคอน คนไกล้
คัวหลวงไว้หลังเจือง จอมราช พุ้นตาย
เจ้าติ๋วส้อยหุมให้ มั่งมี ฯ

๏ ชะพาดลันคับท่ง นาเนื่อง
ทาส์หุมฮุ่งเห็น สงวนพ้อม
เมี้ยง ๆ เหลื้อมทุงทอง ชายช่อ
มันก็ ให้อ่อนเจ้าคึงค้อม ดูถุง ฯ

๏ หมอมหม่อหน้าท้าวหนุ่ม แองคอน
นงเยาว์ชมชื่นหัว หุมค้าน
ของทอมพ้อมหลายหาม ถ้วนเบื้อง
ยาชู่พ้องพลด้าน ดวดเหลื้อ ฯ

๏ หนักเหนื่องช้างท้าวฮุ่ง น้ำจน
แพนหางเผือฝ่ายนา เนื่องเต้า
ฮมฮมม้านันควาน ห้างหิ่ง
ฮ้วค่า ผู้ทีเหง้าหลิงต่ำ ลักชนา ฯ

๏ พายเพลเพี้ยงแสนสิ่ง สุทธการ
คอยไกลสุดชั่วตา เต็มย้อ
บรพารพ้อมดารา เสืองโลก
ม้ามาก้อ้อโดยตั้ง เหมื่อยไหล ฯ

๏ อันนี้ อัปปโชคหลือฮู้ ว่า บุญตน นี้แต
ฮมอาไลลั่นแต ตานร้อง
ในทวงอั้วสนทะนา นานเนื่อง
แม้งนึ่ง คึ่นคึ่นก้องเสียงเสพ เภรี ฯ

๏ เพี้ยง ๆ กั้งคชอ่ม พานคำ
พังเพียง ทงอินทีย่างผาย ผันย้อง
ธรรม์ย่ำท้าวเนาใน ปะคือมาศ
บ่ออู้ ก็ล่ำก้องถนิมแกว่ง จ่ามร ฯ

๏ ชาด ๆ ช้างเทียมราช พังแถว
ชะลอนเดียระดาดดู ตาลั้น
ดงนาพุ้นนางแกว ไกรราช
เจ้าอู่ แก้วพันค้น แต่งตาม ฯ

๏ เฟื่อง ๆ เหลื้อมถั่วลวาด แพแส
ฮงฮงไส้เทียงยาม ปงฮ้อน
แผ ๆ ช้างพานคำ ชูเคื่อง
เขาชอดพื้นเมืองบั้ว บั้ดมา ฯ

๏ หนักเหนื่องข้าไร้ช่วง ยิงชาย
ภาส่าเขาหากยัง ดูพ้อม
เหลือหลายพ้อมกางนา ลั้นท่ง
พุ่งพุ่งช้างงาค้อม เคื่องคำ ฯ

๏ แต่ย ได้กังท้าวเมืองชอก นครขวาง
แดนนาคำจิ้มดอย ดูกว้าง
บัวนางข้ายิงชาย คับคั่ง
บ้ำท่านผู้ ธรรม์อ้าง ฮุ่งหลาน ฯ

๏ ชะพั่งพ้อมฝูงไพ่ เงินยาง
เขาก็ ประนมภูบาลแต่ไกล กอยไหว้
เถิงที่ นาขวางเท้าสุมมอน เมี้ยนหมู่
บ้ำท่าน ผู้แก่นไท้ทวนฮีบ ฮักหลาน ฯ

๏ ถ้านี้ คือคู่ได้เสวยแผ่น นครสวรรค์ แลเยอ
เผือดุง หลิงสมภารไบ่มี ไผเพี้ยง
ท่อจัก วอนขวันให้ยาวยืน ยูช่าง
เฮาพ้ำ เสียงส่ำข้าหุมพ้อม ฟ้าปะมาน ฯ

๏ เทื่อนี้ ได้ต่างท้าวมาอ่ม　　เงินยาง
เมื่อนั้น บาคานกอยกล่าวเถิง　　แถมถ้อย
ฮอยที่ บุญลุ น้ำขวางแขง　　ปางก่อน
ก็ค่อยตามท่าน เจ้าติ่วล้อยสอนสั่ง ที่เดียว ฯ

๏ หมั้กหม่อนหน้าอั้วค่า　　ยินบาน
ภูธรเยี่ยวยื่นมือ　　ผันไกล้
ถามคายไหว้บาคาน　　พ้อมพี่
ท้าวฮุ่งใช้ไจน้อย　　จอดจิง ฯ

๏ เมื่อนั้น อั้วคั้วถ้อยถนอมสั่ง　　จอมหง
โดยคนิงเฮาไค่หุม　　เห็นหน้า
หย่าได้ ฮมเพิงเพี้ยงพงสา　　ลั่นต่าง
มิ่งเยี่ยะ ถามข่าว แก้วก่ำฟ้าเขาน้อง ซู้นางนั้นเนอ ฯ

๏ มั้นก็ แปงเล่าถ้อยแหนฮ่าง　　เฮี่ยงกอน
สี่เจี่ยมปางอู่เมือง　　มวนพ้อม
เดี้ยวเยี่ยะ ทวนความข้อยขอวอน　　พระพี่ นั้นเนอ
ท่อว่า กางเพิ่งเจ้าคิ่งค้อม　　ค่อยมา ฯ

๏ บั้งเกิดห้องหนแห่ง　　เมืองปะกัน
พงสาสุดชั่วมรณ์　　เมี่ยฟ้า
ทนกะสั้นเล้าสุดแด　　ตาน ขมอด
ท่อว่า ถ้าถนอมย้อนบุญเจ้า　　ฮ่มเย็น ฯ

๏ แล้วทอดถ้อยถแถงกล่าว　　กอนถวาย
ถามหงเห็นซู่อั้น　　เอาเหว้
เมื่อนั้น ภูธรให้ยายแพน　　ไปก่อน
บ้ำเหนี่ยวเจ้าจอมไท้　　เที่ยวเมื้อ ฯ

๏ กะสิงฮว่ายพ้อนไกวแกว่งแกมแพน
พดหลวงเหลื้อคั่งทาง　　เปนถ้อง
แนนพั้นอั้วเมื่อขวา　　ข้างยี่
ค้ายพวกพ้องฝูงเก่า　　เงินยาง ฯ

๏ เดี่ยระดาดเชื้องพ้อมสี่　　พันสนม
เมืองขวางยู่ยี่ปุน　　เปนเจ้า
ขะถมเพี้ยงยางกาว　　ตกท่ง
บ้ำท่าน ผู้ที่เหง้าแล้ก่อน　　อวนหลาน ฯ

๏ ผู้ก่งท้าวเนานั้ง　　อิงหมอน
โสมตานนางลูกแมน　　เมื่อซ้าย
ขะถอนเที้ยนเมื่อขวา　　ข้ มแก่ว
ค้ายหมู่เหน้านางหนุ่ม　　ไทปะกัน ฯ

๏ ผิวแส่วเสื้อแคงนุ่ง　　แฮไหม
นองมาเปนแปดถั้น　　แถวก้าง
บั้กสี่พ้อมในไพร　　ชมชื่น
วางลูกไม้งองถ้า　　ถ่อมบา ฯ

๏ บินดุ่งคั้นนับหมื่น　　สวาสวา
คอยเก่งญาซู่นาง　　ในช้าง
ฝูงชาวบ้านตามมา　　เต็มท่ง
อั้นนี้บุญท่าน ส้างแต่ฟ้ากัมแก้ว　　เกิดมา ฯ

๏ ค้อดอกไม้เปื้องบ่ง　　ชมฝน
นางกัลยายิ่งสาว　　สวรรค์ฟ้า
เทื่อนี้ การจำเจ้าตนคาน　　น้องเจื่อง
ชมลูกบ้ำฮามแก้ว　　ลูกแกว ฯ

◎ เจ้าอู่แก้วทงเคือง แคงถนิม
คอคางแอวอ่อนเวียน นาวตั้ง
พิมพาเพี้ยงบัวขาว ไขกาบ
ยามเมื่อ ชายถ่ำแถ้วพอถั้ง หลูดแด ฯ

◎ เมื่อนั้น โสมฮาบท้าวเถิงที่ เชียงขวาง
สนสน ไทเงินยางจอดไน นอนบ้าน
หานพายพ้อมไทปะกัน มาไหม่
เนาแนบฮ้านแฝงฝ้าย ปั้กตูเวี่ยง ฯ

◎ ไย่ไย่เบื้องอ้ายส่อง ขุนพาง
เฮียงพายพับฮ่มไซ เซาซ้าง
แต่นั้น บุญขวางเข้าเมื่อเมือง ระวังเคือง
คื่นคื่นด้างถายถ้วน ซ่อเขี่ยว ฯ

◎ ผ่อเห็น เพื่อง ๆ ฟ้าไหลหลั่ก วาโย พุ้นเยอ
นักสนมมวนหมู่เดี่ยว ดาล้น
ปางหวารเหล้อมมนไซ ซ้อยไซด์
พระบาทท้าวธรรม์ต้น จอดพาย ฯ

◎ มะโนคเนื้อแล้วอาบ สงสี
นางหลายคลาจากพั้ง เมือห้อง
สาวสนมเบื้องจามร์ ไกวแกว่ง
ค้ายส่าน้องชูไกล้ ยื่นแคง ฯ

◎ แพ่งแพ่งนิ้วด้วยไล่ ถนิมภรณ์
ผื้นแคงใบบ่าเดี่ยว ดวงซ้อย
แต่นั้น บาไทขึ้นเมือเทิง ทงแท่น
นางหนุ่มล้อมคูละห้อย แกว่งพระมร ฯ

◎ ตะเบ่นหน้าขาวส่อง เสมอดาว
ผายเบิ่งซรเบ่งปาง เกยแก้ว
สาวสนมขึ้นโฮงทอง เฝ้ายี่
เนานั่งแล้วประนมนิ้ว กาบบา ฯ

◎ เมื่อนั้น บ้าซิ่มเต้าเถิงที่ เทียมหลาน
จัดความหาลูกแมน หลายพ้อม
โสมคานอั้วอามคาย คิ้วก่อง
เนานั่งไกลทุ้นท้าว ยื่นสลา ฯ

◎ เมื่อนั้น เจ้าอู่แก้วทัวระท่อง เถิงสถาน
ภาสาเขาหากยัง ดูพ้อม
สาวฮามไซ้หลายปาน เปนซ่วง
เนื่อด ๆ เบื้องคิ้งค้อม ค่อยกะสั้น ฯ

◎ เขาซ่าวแท้เที่ยมคู่ ปางทอง
ฮมฮม ไทเงินยางซิดกัน กวนต้าน
รือว่า มามิ้พ้อมเถิงสอง สมคู่ สันนี้
คือดั่ง เปนหน่วยถ้านรือสู้ ซังซา ? ฯ

◎ เนานั่งพ้อมปะดับหยู่ เปนกัน
ถอนถอน มื้ถอามคายคว่าจุง จับน้อง
เฮ้าน สมภารพ้อมกำกัน ลงเกิด จิงแล้ว
คือฮ่วมห้องอุทรท้อง ที่เดี่ยว ฯ

◎ กำเนิดนี้ฮอยฮ่วม พงสา
เที่ยวสงสารแผ่กัน ไกล้ห้อง
สมภารท้าวกำมา มีคลาด
เฮาพี่น้องทงหมั้น หมื่นปี ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าอู่แก้วโฉมสอาด อวนมะโน
พาทีจาอ่อนไส เสียงต้อง
เทื่อนี้ บุญเถิงไท้เริงโญ ใช้ช่วง
เจ้าพี่น้องยาได้ ด่วนวาง แดเนอ ฯ

๏ ชื่อว่า ผิดโพดพ้นนักชิ่น ขอวอนไว้ก่อน
ตางดูใจซู่อัน ดีฮ้าย
พั่งกอนอั้วอามคาย ขานขอบ
เฮาพี่น้องทังค้าย คู่คน ฯ

๏ บุญคอบได้มาฮ่วม เฮือนเดียว หั้นแล้ว
(เพิงที่ หายสนเทห์คำ เคืองแค้น
เมื่อนั้น งามเสถียวแก้วนางแกว ขานขอบ
ฮักฮ่วมแหน้นเหมือนเชือ ทุ่นทวง ฯ

๏ ปะกอบผู้) เจ้ายี่ ยินสงวน
ปุนแดวางหิ่งเมือง กินแล้ว
เทพีบ้าขวนเคือง เอาแพ่ง
เจ้าอู่แก้วธรรมค้น ดูกแกว ฯ

๏ พ้อมท่าน ผู้แห่งแหง้าสองอ่อน ยามคาย
ทะแนว ถือบยวคำเที่ยนดง เลยพ้อม
โยธาท้าวทังหลาย กินม่วน
ทุกที่พ้อมดอมเจ้า คู่คน ฯ

๏ ฮ่วน ๆ ก้องกงราช โฮงทอง
สนสน ชาวเงินยางไถ่เลย พนันเหล้า
หนักพันได้สองไห แล้งหย่า
ท้าวฮุ่งซ้ำบวยน้อย จิ่งพอ ฯ

๏ อั้วค่าด้านเดินหมู่ นายเฮือน
ฮมฮมยอพาดแลว เดียนเข้า
พันเผือนย้ายมาเฮียง เฮือนแจก
ค้ายสิ่งเหง้ากินพ้อม พ่ำมวน ฯ

๏ ออระแนกนิ้วท้าวฮุ่ง ทวยเสวย
โฉมคานถอยส่วยมือ เช็ดผ้า
พอดีเมี้ยนมวนเลย ลงลุ่ม
บ้ำซิ่ม ผู้แก่นไท้ดายี่ เมือหอ ฯ

๏ ซะพาดพ้อมเหน้าหนุ่ม นางแมน
พอปะมานเลยเลิกม่วน เมือห้อง
เจื้องผันอั้วอามคาย ขึ้นเท่น
สองพี่น้องตามท้าว ทีเดียว ฯ

๏ เจ้าแก่นอุ้มเอาพี่ พิงสมร
โฉมเสงี่ยมงามเกิ่งสวรรค สาวฟ้า
เมื่อก่อน ฮามเฮียมฮ่อนทังปวง ปิ้นบั้น
ฮักฮูปแก้วนงหน้า หมื้นกะสัน ฯ

๏ อวนก็ ดั่นดั้นดั่นเถิงที่ ฮามหลับ
หลายวันคืนเฮ่งเถิง แถมข้อน
นอนนับมื้ออันฮาม เฮียงพ่าง
แสนโสกฮ้อนฮมน้อง เนื่องใน ฯ

๏ เจียมจากห้องหนแห่ง เมืองปะกัน
คองไคดูไป ระบวนพ้อม
ตอนว่า บั้นนาไว้เขาหวน หอมไพ่
คิดพี่ผู้คิงค้อม ค่อยมา ฯ

◎ ตื่นเก่ดม ล่วงฟ้าฝืนช่อ นายเนื้อง
มาถาหอมฮ่วงโฮย ฮมเฮ้า
เมื่อนั้น อามกายต้านตั้งเจือง จาก่อน
ก้มถ่าวถ้อยถามอั้ว มิ่งเมือง ฯ

◎ เจ้าอู่เก้วหมักหม่อน หลายผิว
คำเคืองคิดบ่อิ่มตา ตนได้
ชิวหาต้านคำหวาน เตี้ยงอ่อน
คือคู่ ดวงดอกไม้จาวแจ้ง จิ่งบาน ฯ

◎ ฮ่อนฮ่อนฮ้อนฮักเฮ่ง ฮมหนาว
ไมตื่หวานเดื่ยมด่ำ โดมซ้อย
ฮามเห็นหน้าขาวเขียว อวนอู่
ยามนั่งกั้นขวันซ้อย ขาดแฮง ฯ

◎ ปานนี้ นอนเน่งหลื่อหรือหยู่ ตันได
มิ่เพิงเ.พงบ่ออาดฮาม แฮมมื้อ
เมื่อนั้น ดีใส่อั้วแถมวอน แวนมาก
ชื่อว่า ได้ติ่วตอกองแก้ว นั่งเนา ฯ

◎ แหนงชั่วลู้สมพาก ไมตื่
คำแสนสเมอแกบเบา บุงเหี้ยน
เยี่ยวท่อ มิ่ในถ้าบุรีอินท์ เอาเปี่ยบ
เที้ยนแต่ ใต้ลุ่มฟ้าฟั้งข่าว หลายใน ฯ

◎ อันจัก ทำเฮียบแท้เท้าทั้ว อุดร
มี่ที่อาใดแสนลำสาว ถื่อถ้น
กงนครด้าวชมพู อี่ฮำ ใดได้
เมื่อนั้น ท้าวฮุ่งผู้ธรรม์ค้น กล่าวนาง ฯ

◎ เปนดั่ง แสนลำห้วยน้ำผ่า เขาเขียว
ไหลมา โฮมวังขวา สู่คุง คาเสี้ยง
ซายนึ่ง ทำนาแล้วทวน.ทื่ยว ทำไฮ่
ฝั้งลูกเต้าแตงพ้อม ถั่วงา ฯ

◎ แล้วเล่า ปะไฮ่ไว้เปนฮุ่น ฮกหนาม
พายเอี้ยม คือนาขวันแห่งเฮา แฮงล้าง
เฮานี้ สมภารพ้อมแนวนาม เนื้องราช
ไผห่อนฮ้างพงส์เชื้อ ไช่คอง

◎ อันนึ่ง ถอนว่าได้โดยราช สมภาร
เปนคองอันแท่หลัง เหลือล้าง
หานพายแพ้เอาเมือง มาอ่ม
อ้วนติ่วช้างคืนสู่ เงินยาง ฯ

◎ ขะพ่มพ้อมเชื้องถ่าว ถนิมภรณ์
เทื่อนี้ เมืองขวางยูท่างเฮา ปองกว้าง
รื้อว่า เอี่ยมหุ้มน้องนามกร การต่าง สันนี้
เจี่ยมแต่ นิราสฮ้างฮมฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ กิ่ลไก่ ได้ต่อหน้านอนพ่าง พิงสมร
อาการดูดั่งซัง ซงถ้อย
คอนคอนขึ้นเขา.เขี่ยว เถิงหลิ่ง
ชดเนตรย้อยยมให้ ไช่ปะมาน ฯ

◎ ทุกสิ่งกั้นกอยหอด สาลี่
เมื่อนั้น โสมคานนบนอบเจือง จอมไท้
เจี่ยมแต่ บาสี่เต้าไกลเมือง ละพี่
หว้ายป่าไม่เทท่าน ในปะกัน ฯ

๏ ได้เผ่าเหน้าพ้อมสี่ พันสนม
เยียวขวัญออนหยู่หลัง หลายพ้อง
เฮียมก็ อายมฮ้อนดอมแด ดวงปั้น
พี่ย่อมข้องดาด้า เจียขวัญ ฯ

๏ ดั่นดั่นด้นคองฮอด เฮียงสมร
เยียวว่า ไสสันสุกหล่าผอม ผิวเส้า
คอนคอนค้อยราดี ไกลฮุ่ง
ทวงพี่ฮ้อนฮมเฮ้า ไซ่ปะมาน ฯ

๏ คึดไค่ หว้ายบ่ำไม้โดยดุ่ง เดินดอม
เทือนี้ สมภารเคยคอบดุง ทั้งช้อย
ท่อจัก ขอวอนไห้บายืน ยาวโยชน์
ผู้ท่าน เจ้าติ้วล้อยเผือข้อย ฮ่วมบุญ ฯ

๏ แต่นั้น มะโนคอุ้มเอาพี่ พิงสมร
ชมสองสนุกอุ่นเมือง เฮียงหน้า
เมืองหลวงพ้อมพักนอน เย็นหยู่
ดาวดาดฟ้าเดือนข้อน ไก่ขัน ฯ

๏ ลูกไพ่พ้อมทุกหมู่ ทำคัว
เสียงนั้นควานคาดทะโคน เคียนช้าง
หนัว ๆ เค้าโฮงขวาง คนคั่ง
โสมฮาบผู้ธรรม์อ้าง อู่เมือง ฯ

๏ ยั่งยั่งหน้าท้าวฮุ่ง ชมสงวน
เฮือง ๆ สูรย์ส่องพะโยม ยังฟ้า
โสมควนท้าวคถานาง ลุกอาบ
เมี้ยนสว่ายหน้าแคงแล้ว ชู่ปะการ ฯ

๏ โสมฮาบเมี้ยนมาเท่น ธรรม์ขวาง
โยธาแหนแห่เวิง วังไกล้
เจืองก็ วางคำต้านหานพาย ถ้วนถี่
ไห้บ่าวพ้องพลล้าน ชู่ขุน ฯ

๏ เฮาก็ ต้องเดิบได้ท้าวที่ เมืองปะกัน
เร็งโฌ ปุนแพร่นหมื่นฮำ ทั้งผ้า
เสียงนั้นท้าวพังพาย พอหมื่น
เดินส่ำม้ามวนได้ สี่พัน ฯ

๏ งามถึ่นถิ่นอานไหม่ แกวแปง
ซะดัน ฝูงนางแมนส่ำสาว บัวหน้า
เจืองแยงไว้พันบ่าย เชืองถ่าว
เจ้าแผ่นด้านปุนแล้ว ชู่ปะการ

๏ ค่าวค่าวเนื้ออั้วค่า เทียมผัว
นางแกวมณีนั้น นองเผ้า
พังบัวห้างโคนคำ ยินหยู่
ผู้แห่งเหน้าพ้อมพี่ อามคาย ฯ

๏ (สะพู่พ้อมดาวเฮือ เชนคำ)
พลหลายเหลือคั่งทาง ทุกก้อง
นางเมืองบ้าธรรม์ยำ เป่นไหย่
อั้วค่าเจ้าสินด้าน เผ่นพัง ฯ

๏ ไย่ไย่พ้อมทุกหมู่ นางแกว
ทั้งหลายเชาชู่ชาว เถิงช้าง
ทวนทวนก้องเภรี เสียงเสพ
ธุงยาบกว้างบังเจ้า ชู่พาย ฯ

๏ สนั่นแทบเท้าบดเง่า ง่าสูรย์
พลยายยังย่างเบื้อง ไปหน้า
แถนคูนให้เปนเพี้ย เยาวราช
เจ้าสุ่มฟ้าเฮวฮอด เงินยาง ฯ

๏ อากาสเท้าพลแห่ สวนมวน
บุญขวางฮับฮาชุมวน เมื่อห้อง
ลำลำน้ำอวนหลาน แส้ก่อน
เขาพี่น้องลงช้าง ชู่คน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าพระบาท เถิงถุง
สี่ผลเมื่อนั่งเที่ยม ธรรม์ต้น
พญาเจื้องเจ้าบุญขวาง มาฮอด ดึ้รือ
ชะพาดลันโฮงกว้าง ขึ้นงัน ฯ

๏ ท้าวทอดถ้อยขานขอด คำเมื่อง
เมื่อนั้น อาวพายฮอมชุ่อัน เอาไหว้
หลานท่าน ทำเบื้องม้างเทปะกัน ท้าวกว่า
ไต้ติ่วช้างทังม้า มากมวน ฯ

๏ สว่าสว่าล้วนนางหนุ่ม พันปาย
หลานก็ แยงดูควนค่อยแหน ถุงบ้าย
พายเจื้องซ้ำชะในนั้น ในขวง
ล้วนหมู่ม้าอานส้อย ยาบทอง ฯ

๏ ตั่วนั่งท้าวกว่า เสี้ยงแต่น้อยเฮี่ยกล่วง ลมผัน
ฮองฮองเฮื้องแค่มคำ งามล้วน
ธรรม์ยำท้าวกอยแถ หลิงถี่
พายกล่าวถ้วนถวายแล้ว ชู่ปะการ ฯ

๏ ตูก็ ไปพากท้าวทันที่ เชี่ยงสำ
มินานเฮวฮึ่บแฮง ฮันช้าง
ลงนาแถ้วกอยปะกัน เมินมุ่ง
น่างกว่าห้างพายพ้อม ออกมา ฯ

๏ พุ่งพุ่งแส้อวนก่อน สิงทอง
หลานก็ ดาพายชนชู่เมื่อง มวนถ้า
ฮอง ๆ เหลื้อมปะคือคำ คูนหมู่
ฟ้าเหลื่อนตั้งทันหน้า เกี่ยวทาน ฯ

๏ ชู่ชู่แส้ม้ามาก ผาทอง
ดี่เพื่อ พานคำแขงข่มเขา กอยค้าน
ตูก็ นองพลเข้าเมื่อเมื่อง มวนไพ่
แถ้วเถ่าอ้วนพลต๊อ ไส่นา ฯ

๏ หลานไค่ถ้อยสอนคว่าง คำเนื้อง
เยี่ยวถุงคองข่าวฮัน เฮวช้าง
ตูก็ คืนเบื้องแท้ทังวัน เฮวฮึ่บ
เถิงแห่งต้าวบ้านเก่า เซี่ยงอิน ฯ

๏ หว้ายกิ่บก้ายาวย่าน นาเนื้อง
หลานก็ จำขุนฟองล่วงถอง เถิงเจ้า
ขอบที่ บุญเฮืองให้นางยำ เฮวฮอด
เจ้าหมื่นม้าวเถิงที่ เซี่ยงขวัน ฯ

๏ จงจอดแจ้งคนิงอ่าง เถิงถุง
วันลุนเลยล่วงมา เมื่องต้าน
บุญสูงเจ้าเกือเมือง ท้าวซึ่ม
แหนพากต้านเขช้อ ขอบคื่ ฯ

๏ เยียวบ่อ ได้ฝ่ายฟ้ามาตื่ม เงินยาง
เปนดั่ง ภูมิทวนเสดาโสดส่ง สุงบ้ำ
บุญขวางเจ้าธรรม์ยำ ยสไหย่
เจ้าแผ่นหล้าเดินแต่ง โสรา ฯ

๏ ไข่ไข่ลั่นไหมาต มวนแค
เดินนายเฮือนฮีบดา ดูน้ำ
แหนค่ำต้านคำยวง งัววาด
ชู่แห่งล้ำโฮงฮ้าน ดุ่มเทิง ฯ

๏ ท้าวก่ายข้อแซกถ่าว นัดดา
เร็งโฉม ฟ่ายฮางบัวบอกถอง เถิงฟ้า
ขุนเจือง ไปเทค้าวแดนผี มาฮอด เฮาแล้ว
ดุงซิ้มข้าควายช้าง ทุ่มแค ฯ

๏ ปัดหลอดเหลื้อมแต่งส่อง สังวาน
ปะแหวคิ่งฮาบคำ ควนย้อง
เมืองๆเหลื้อมปานคำ ไกวแกว่ง
จอมหยู่ฟ้าปุนบ้อง ซ่อยแหน ฯ

๏ ดูก็ ได้ท่อนท้าวบ้านแห่ง เชียงทอง
ทุกแดนคนส่วยทอง มาไห้ว
ฮองฮองน้ำเฮืองแหวน แล้วหย่า
ค้อนโคดได้เสียงพาท เภรี ฯ

๏ เจ้าว่าให้งัวย่าย คำยวง
เตาดาดีแต่งเดิน ดูเหล้า
เร็งโฉมต้านทังปวง แล้วแต่ง
ผู้ที่เหง้าอั้วค่ำ ดอมเจือง ฯ

๏ กับทัง นาแน่งเนื้อนงถ่าว สามมะเฮียว
บุญเฮืองเอาแพ่งโดย ดอมเจ้า
คนึงเถิง สี่เสดียวล้างเชียงเคือ ง้อมม่วน พายพุ้น
ปานนี้ เจ้าอ่อนผู้จิ่งหน้ามาฮ่วม แองคอน ฯ

๏ ชั้นที่ เหง้าอู่แก้วกินฮ่วม ขุนยน
ชะลอนเมียสี่พัน มีซ้อย
สะผดเจ้าจอมนาง นงถ่าว
พ้อมซูบเหล้าขุนซ้อย ไซ้ลือ ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้านางเถ่า โฉมขวัน
คอนชายถือแพ่งโดย ดอมน้อง
โสมสันเจ้านางมูน นางเกิด
ทุกที่ซ้องปะนมน้ำ นอบทูน ฯ

๏ แถเถิดสั้นขาวสิ่ง นางพรหม
แถนคูน เอาค่ายวงฮ่วมดอม ดูก้วน
เมือง ๆ เหลื้อมมนี่สี่ ใสส่อง
หลิงล่ำล้วนงามเส้ม สิ้นประมาน ฯ

๏ กาก่องเนื้อนงถ่าว แองคอน
เชินบาศานชอบเอา ไหซ้ย
ภูธรท้าวบายกำ ค้อมก่อง
พอติ้วฮ้อยเต็งเจ้า ผ่อดู ฯ

๏ สีส่องหน้าเฮืองฮุ่ง สังวาน
ชะบูคิ่งคาดจันทน์ งามเส้ม
โสมศานท้าวคืออินท์ องตอด
สะไบดอกไม้ผันเซ้น แซบโสม ฯ

๏ เนื้อปอดแจ้งคือแว่น วันจิ้น
โยธาประนมนอบมือ มวนไหว้
สินควนท้าวธรรม์ยำ แล้วหย่า
ได้แพ่งเหล้าเถิงหมู่ ขุนแกว ฯ

๏ ชะพาดเนื้อทั้งอ่อน เอ็ดควง
ตะแนว บายบวยค่าเทื่ยนถง เถยพ้อม
บุญยวงเจ้ากือเมือง มนุสโลก
นางนั่งล้อมแฝงเผ้า แท่นคำ ฯ

๏ ดุโชคได้เมืองบั๊ว กะไดทอง
ธรรม์ยำ เดินชาวเฮาชู่คน ฝูงข้า
ผองดูเบื้องธรรม์ยำ ก้วนถี่
เจ้าสุ่มฟ้าหลิงแจ้ง ชู่ถวง ฯ

๏ ทุกที่เทื้ยนกินเกิบ กวนเมา
เมื่อนั้น คำยวงเดินชู่พาย ตางเจ้า
ทังเมืองพ้อมเอามวน เมี้ยนหย่า
ผู่ที่เหง้าสองท้าว ชื่นชม ฯ

๏ สว่าสว่าพ้อมฝูงหมู่ ชาวปะกัน
ฮมฮมจัดสั่งถุง ถงพ้อม
โสมสันแก้วอามคาย อั๊วค่า
บ่อยู้ กี่ส่ำเหน้าคึ่งค้อม สู่พัง ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงป่าพ้าวถ้องถี่ เชื่ยงจวง
ทังสองคนแล่นนำ ตื่นช้าง
ฝูงสาวแส้ทุกถวง ชมชื่น
เถิงประเทสกว้างหอราช เชื่ยงสา ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมเฮียงแฮบ กุญชร
บาเจื้องเมื่อแท่นคำ คุนแก้ว
ถมออนเบื้อง,หมื้อยหนา หนาวหน่วง
ดื้แก่ ดาวดาดฟ้าบินแล้ว ขอบเขา ฯ

๏ สูรย์ล่วงล้นถงถุ่ม นายเนื้อง
ตาเวาขันอ่มตาน ตื่นบ้าน
บาเจื้องขึ้นเมื่อสถาน เถิงแท่น
อั๊วค่าเจ้าสินล้าน ก่อมผัว ฯ

๏ ฝูงแกว่นไช้ลดม่าน ถายถง
แคงบัวใบทั้วเดียว ผื้นผ้า
โฮงหลวงเหลื้อมมนีโช ไสส่อง
หน้าต่อหน้านอนเนื้อ แนบสม ฯ

๏ กาก่องนิ้วน้อยโฮบ ฮัดนาง
ดื้แก่ ถมนองพัดหว่างดอย ดงหว้า
วางคึ่งค้อมพอยาม แล้วฮุ่ง
สูรย์ส่องฟ้าปงฮ้อน เฮื้อเฮือง ฯ

๏ พู่งพุ่งพ้อมขุนไหย่ เมื่อมวน
บาเจื้องเนาแท่นคำ คนเฝ้า
ทวนความไช้ถาวพวง พลถ่วย
เชื้อจ่ง เมื่อแห่งเจ้าจอมล้าน เถ่าทูน

๏ หลานอว่ายช้างขนกว่า เทปะกัน
คูนเมื่องพัดเพี้ยกแฮง เฮาได้
บั้นนาพ้อมทังหลาย นับคู่
บางพ่องไว้ดอมคว่าง ไนปะกัน